

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.

Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“ otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ewentualnie zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.

Inseraty przyjmują w Austrii i Niemczech wszystkie agencye anonsów; we Francyi w Paryżu wyłącznie agencya p. A d a m a, 4, Rue Clément 4.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 27 lipca b. r. zezwolić najlaskawiej, aby rady wyższego sądu krajowego we Lwowie Aleksandrowi Semkowiczowi przy sposobności uproszonego przezeń przeniesienia w stan stałego spoczynku, w uznaniu jego wieloletniej, wiernej obojętności działalności służbowej, wyrażone zostało Najwyższe zadowolnienie.

Jego ces. i król. Apostolska Mość Najj. Pan Najwyższem postanowieniem z dnia 27 lipca b. r. raczył najlaskawiej mianować radcę sądu krajowego w Krakowie Antoniego Szczepańskiego radcą wyższego sądu krajowego w Krakowie.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 3 sierpnia.

Rząd francuski na agitacyę wyborczą przeznaczył *minimum* czasu, jaki na ten cel wyznaczyć pozwala konstytucya. Izba deputowanych zamknięta została w sobotę. w trzy tygodnie zaś od dnia następnego po zamknięciu Izby odbędą się wybory powszechne. Znaczna bardzo część Izby, licząca 216 deputowanych, pragnęła dłuższego czasu na działalność przedwyborczą, a skład tej mniejszości, która potrzebowała tylko pozyskać 8 głosów z przeciwnego obozu, ażeby się stała większością, gdyż żądanie jej 231 głosami odrzuconem zostało, wskazuje najlepiej, na czyją korzyść byłoby wyszło przedłużenie okresu przedwyborczego. Rzecznikiem, który się domagał przedłużenia, był przywódca radykalistów

deputowany Clemenceau, a znaczna liczba głosów, którą otrzymał wniesiony przez niego porządek dzienny, wyrażający naganę dla rządu, pochodząca ząd, że głosowała za nim także cała prawica. Główne frakcye republikańskie, to jest gambettyści i stronnictwo rządowe, głosowały zgodnie za przyspieszeniem, co dowodzi oczywiście, że przyspieszenie było pożądanem dla republikanów.

Nie idzie zatem, żeby republikanie mieli już gotowe hasło, pod którym będą się odbywały tegoroczne wybory. Pojawilo się wprawdzie dotychczas, jak konstatuje *Journal de Débats*, najmniej pół tuzina programów ubiegających się o względy i aprobatę wyborców, ale czy to dlatego, że brak czasu nie pozwolił na ich rozpowszechnienie, czy też, że uwaga publiczna nie zwróciła się jeszcze ku tym wyznaniom wiary, ponieważ przypuszczano, że termin wyborów nie jest jeszcze tak bliski, dosyć że republikanie francuzcy nie zgodzili się jeszcze na hasło, pod którym przystępować będą do urny. Gambettystom ma to hasło wygłosić dopiero jutro w mowie, którą mieć będzie w Tours, prezes dotychczasowej Izby deputowanych.

Jedynym więc jak dotąd programem wyborczym, który można brać na seryo, jest mowa prezesa ministrów, Juliusza Ferry, wypowiedziana przed sześcioma tygodniami w Epinal. Program ten jednak streszcza się w dwóch przeczeniach: *ni révision, ni division*, a zatem nie jest programem ściśle określonym, lecz ogólnym tylko zarysem, pod którym objęte być mogą nawet sprzeczne i rywalizujące z sobą kierunki. Juliusz Ferry i rząd dzisiejszy oświadczyli i w tym programie, że nie chcą ani rewizyi konstytucyi, która w obecnych stosunkach dążyłaby mogła tylko albo do ważnych zmian w orga-

nizacyi senatu lub do jego zniesienia, ani też nie chcą, żeby dwie główne frakcye republikańskie, lewica i unia republikańska, zwane niekiedy torysami i wigami republiki, ścierały się z sobą przy urnie wyborczej i stawały przeciwko sobie kandydatów, na których antagonizmie mogłaby tylko skorzystać tu i ówdzie prawica albo stronnictwo radykalne.

Oświadczenie „nie chcemy rewizyi konstytucyi“ w owej chwili, w której je wypowiedział Juliusz Ferry, było wymierzonym przeciwko Gambecie, który poniósłszy porażkę w senacie w sprawie wyborów zbiorowych, dał się słyszeć z niezbyt może ostrożną pogroźką przeciw senatowi, niweczącemu jego ulubione dzieło. Od tego czasu jednakże zaszły ważne fakta. Deputowany Barodet w Izbie i senator Tolain w senacie wnieśli rewizyę konstytucyi przed forum obu Izb i nie znalazła ona ani poparcia w obu tych instancjach, ani echa w opinii kraju. Okazało się dosadnie, że Francya nie chce wstrząsać konstytucyą, którą za ledwie sześć lat praktyki utrwaliło, że nie chce się narażać na zarzut zmienności w instytucjach, że pragnie postępu i rozwoju republiki, ale bez przewrotów, bez ciągłych eksperymentów. bez burzenia dzisiaj tego, co wczoraj dopiero zbudowanym zostało. Z drugiej strony owo hasło rewizyi konstytucyi w kierunku przeciwko senatowi wymierzonym, pochycili radykalisci i ucyzaili je swoim godłem. Gambetta zatem byłby bardzo niezręcznym, gdyby jutro w mowie, którą mieć będzie w Tours, chciał stawiać jako program wyraźny i stanowczy reorganizacyę senatu. Zbyt znana jest jego zręczność polityczna, zbyt dobrze wie on o tem, jak ostrożnym być winien, ażeby w wyborach powetować klęskę, jaką mu zadało w d. 9 czerw-

ca odroczenie ustawy o wyborach zbiorowych, ażeby można przypuszczać, że się takiego błędu dopuści. Może on zachować urazę do senatu i zachować ją niezawodnie, będzie go podkopywał, jeżeli mu się kiedyś nie powiedzie nim zawładnąć, ale nie będzie go zdobywał szturmem, nie będzie przeciw niemu wysyłał nie zawsze sfornych kohort i legionów wyborczych. Z pierwszą więc połową hasła Juliusza Ferry: *pas de révision*, Gambetta zgodzić się będzie musiał, a drugą połowę: *pas de division*, nie będzie mu niezawodnie trudno dla siebie samego wyzyskać, rzucając lewicy i unii republikańskiej oraz ich zwolennikom w kraju, garsę świetnych frazesów o konieczności wiązania się w zwarty szereg w imię „sprawiedliwości historycznej“, w imię postępu i rozwoju republiki. Ponowienie uroczystego zapewnienia, że nie dąży do rządów osobistych w jakiegokolwiek formie, dokona reszty nietrudnego, jak widzimy, zadania, które jemu i jego zwolennikom zapewni zwycięstwo w wyborach, nie tak świetne niezawodnie jak to, któreby odniósł, gdyby ustawa o wyborach zbiorowych była weszła w wykonanie, ale zawsze utrwalające go na stanowisku, jakie zajmował dotychczas, na stanowisku, z którego w danej chwili będzie mógł z łatwością sięgnąć, bądź po prezydenturę republiki, bądź po naczelną stanowisko w gabinecie.

Sprawy krajowe.

(Kolej transwersalna.)

III.

(=) Projektowana linia Żywiec-Czajka przecina tylko powiat żywiecki, projekt tedy trasy tylko w tym powiecie był do przedzenia wystawiony. Od stron interesowanych

POEZJA WSPÓŁCZESNA

VI.

Poeci polscy.

(Dokończenie.)

W trzecim tomie poezyi, który jest wyrazem dojrzałej, męskiej myśli poety, dotychczasowa bierność jego wrażeń przeobraża się w samodzielność. Poeta bierze górę nad swymi uczuciami, umie nad niemi zapanować i z osobistych cierpień wysnuć myśl dzielną i trzeźwą. W pięknym wierszu *Sam na sam* opisuje ciężką chwilę samotności, gdy przy ognisku „wygasłem, zezerniałem“ pozostał sam na sam tylko z nieszczęściem, jak z „gościem surowym, który go zawsze w żelaznej przytrzymał dłoni“. I tak do nieszczęścia się odzywa:

Pozostań na straży

Mojego życia, jak wierny towarzysz
Do twojej groźnej przywykłem już twarzy
I do tych ciosów, któremi mnie darzysz,
I skorzystałem wiele z twej wymowy
Nauczycielu wielki, choć surowy!

Dość mi, że w obec ciebie niezłamany
Na gruzach całej swej przeszłości stoję...
Na tych dni kilka nie pragnę odmiany,
Bo nie dbam więcej już o losy swoje.
Lecz gdy mnie własne cierpienia utrudzą,
Potrafię jeszcze żyć radością cudzą...

Niech więc twa ręka wszystko we mnie kruszy,
Co z osobistym pragnieniem się wiąże:

Najlepszej cząstki nie wydrzesz mi z duszy,
Ni tej światłości, w stronę której dążę.
Depeż śmiało ziemską istotę ulomną,
O której duch mój i ludzie zapomną.

To co dobrego w moich piersiach tkwiło,
Co się wiązało z wspólnym życiem świata,
To — pozostanie pięknością lub siłą,
Chociaż znikoma już opadnie szata,
I w innych sercach żyć na nowo będzie
Dotychczasowe rzuciwszy narzędzie.

Oto ostatnie słowo poety-liryka, który tak umiał śpiewać o sobie, swoich boleściach i rozkoszach:

Niech wszystko niepamięć pochłonie,
Co nosi doli osobistej piętna —
Niech się rozgrywa dalej w moim łonie
Ta walka z losem smutna i namiętna,
Bo oto w świetle grobu tajemniczem
I ból i rozkosz... zarówno są niezmił

Z dalszych wierszy poznać można, jaką drogą poeta doszedł do tej pogody i harmonii ducha, do tej wyższej obojętności na wszystko, co osobiste i małe — oto przez zupełne zbliżenie się do natury. Wsłuchany w pieśń natury duch poety „wolny choć prawnym powszechnym podległy“, zapomniał o swojej „obrózy i swoich boleściach.“

On znalazł wspólne ognisko żywotów,
I związek z całym ogromem stworzenia,
Z wieczystym duchem, co mu podać gotów
Rękę z ciemności, albo z gwiazd płomienia...
Więc w rozpostartej na przepaściach nocy,
Już opuszczenia nie czuł i niemocy,
I mógł się poddać jako drobny atom
Tej twórczej myśli, co przewodzi światom,
I z nieodmiennym godzić się wyrokiem,
I odpozywać jak pod matki okiem.

Większa część wierszy trzeciego tomu poświęcona jest naturze, a są to wiersze nieporównanej piękności. W sonetach swoich p. t. *Morskie oko* poeta wy dobył najpiękniejsze farby bogatej swojej palety i maluje nam przyrodę tak silnie, jak gdybyśmy na nią patrzyli, a nie czytali o niej. I tu czuć się daje zmiana, przeobrażenie całego wewnętrznego ustroju duchowego poety. Dawniej opiewał naturę jako młodzieniec, przyroda była mu kochanką, której się z własnych spowiadał zachwyty, teraz stała mu się matką, od której żąda pociechy, otuchy, wsparcia — której nie szczędzi słodkich nazw matki, piastunki, karmicielki. Dawniej jako przed kochanką wylewał uczucia przepelnionego serca, teraz jak od matki żąda pokarunku dla opustoszałej duszy.

Tak jak Gustaw w *Dziadach* poeta przeczył więc trzy wyraźne epoki. Przeczył godzinę rozpacz i miłości, a ostatnią godziną jego natchnienia jest godzina światła, rozsądku. Może od poety jedynie popularnego dziś w narodzie, stojącego samotnie wśród tworzącego się na nowo społeczeństwa, możemy żądać wyraźniejszego hasła społecznego, filozoficznego, na wzór tych, jakie swemu społeczeństwu podają Carducci, Swinburne lub Hugo. Wszakże wiemy, jak tamedzi poeci zapatrywali się na wszystkie współczesne wypadki europejskie, wiemy, jakie jest zdanie Swinburna o papieżwie, Carducciego o systemach rządowych, Wiktora Hugo o wszystkich niemal gorętszych kwestyach chwili. Wyborcy, gdyby chcieli poznać program ich polityczny, potrzebowaliby tylko przeczytać kilka ich ód lub sonetów — o Elym nie wiemy nawet, do jakiego politycznego obozu należy? Tem mileżeniem, tą wyższą obojętnością na wszystkie wypadki dzienne, różni się nasz poeta od wszystkich niemal dzisiej-

szych poetów europejskich. Przyczyna leży w nim samym, w szczególnym ustroju jego talentu i w jego społeczeństwie, które współczesnej historii nie ma, lecz dopiero ją sobie wytwarzać zaczyna. Lecz w braku hasła politycznego, naród, jeśli zechce, może znaleźć w swoim poecie inne hasła ogólnoludzkie, które z początku mniej jasne, występują coraz wyraźniej w ostatnich jego poezjach. Wiara w postęp ludzkości, w Opatrzność, wiara w istnienie Boga — ta jedna myśl przewodnia powtarza się w różnych wierszach trzeciego tomu, rozmaitej treści i wartości różnej. W jednym przedstawia poeta greckiego Thamyrisa, niegdyś króla i wieszca, który życie poświęcił dobru ludzkości, poezyi i wysokim ideałom, a w zamian odebrał same zawody, stracił władzę, potęgę, ociemniał i podany został na wzgardę pospólstwa. W przededniu śmierci każe się prowadzić na wzgórze Helikonu i tam wyzywa bóstwa, zadając rozwiązania ciemnej zagadki żywota, który wszystkim pragnieniem szlachetnej duszy same przyniósł zawody:

Dzisiaj przechodzę do was w śmierci mej go-

[dzinie,
Byście mi rozwiązali zagadkę żywota:

Czemu, gdy wszystko tutaj jak sen marny

[ginie,

Do idealnych światów wiedzie nas tęsknota?

Czemu nam odsłaniacie swoją piękność skrycie?

Czemu zbudzoną ze snu potrząsając duszą,
Niezmierzone pragnienia w piersiach nam szcze-

[picie,

Jeśli nieugaszone wieczne zostać muszą?

Odpowiedź, którą Thamyris słyszy od bóstwa, streszcza niejako moralne *credo* poety. Za krótkim jest żywot człowieka, aby

nadeszło kilka petycji, a mianowicie petycja dyrekcji arekcyjnej dóbr w Żywcu i reprezentanta arekcyjnej luty żelaznej w Węgierskiej Górze o przeniesienie stacji tamże; petycja przemysłowców z Rayczy o przeniesienie projektowanej w tej miejscowości stacji z lewego na prawy brzeg rzeki Soły; petycja gminy Cisiec o poprowadzenie kolei przez tamtejsze zwirowiska.

Protokół komisji rewizyjnej w przedmiocie tej przestrzeni kolei transwersalnej spisany został w Żywcu dnia 14 lipca. Podpisali go pp. Leopold Lachowski, c. k. radca namiestnictwa; Jęczyński, reprezentant c. k. inspekcji generalnej; podpułkownik Ferdynand Dillmann, reprezentant c. k. ministerstwa wojny; Wachtel, starszy radca górniczy; J. A. Łuniewski, inżynier Wydziału krajowego; Ludwik Huss, c. k. inspektor; Feliks Lord, reprezentant Izby handlowej krakowskiej, i obecny na obradach komisji z głosem doradczym c. k. starosta żywiecki Morawetz.

W sprawie połączenia kolei transwersalnej z siecią kolei węgierskich pod Czaczą spisano osobny protokół, w którym król węg. krajowy inspektor budownictwa i reprezentant kolei Koszycko-Bogumińskiej oświadczyli, że nie mają nic do zarzucenia planom połączenia kolei transwersalnej z kolejami węgierskimi, zastrzegając sobie tylko niektóre szczegóły wykonania. Niemniej reprezentanci kolei północnej ces. Ferdynanda w zasadzie nie mieli nic do zarzucenia przeciw ujęciu kolei projektowanej do dworca w Żywcu, zachowując sobie na później uregulowanie szczegółów.

Reprezentant c. k. dyrekcji budowy kolei państwowych uczynił uwagę, że byłoby rzeczą właściwą zarządzić dalsze studia, czy dział wód pod Zwardonem nie dałby się przeciąć nieco krótszym tunelem. Dalej mniemał także reprezentant, że zamiast drewnianej konstrukcji należałoby zastosować przy mostach konstrukcję żelazną, jako znacznie korzystniejszą pod względem ekonomicznym.

Podpułkownik Dillmann żądał ile możliwości usunięcia krzyżowania się poziomów (Nivou - Kreuzung) z drogą rządową; urzędzenia miejsca krzyżowania się w pobliżu działu wód, który stanowi zarazem granicę kraju, czy to na galicyjskim czy na węgierskim terytorium.

Reprezentant gen. inspekcji kolei żelaznych oświadczył, że druga wariantę trasy między kilometrem 19 a 24 uważa na podstawie badań, podjętych na miejscu, za wykonaną a nawet za korzystniejszą od pierwszej, gdyż tym sposobem oszczędziłoby się dwa znaczne mosty na Sole i most nad Rycerka. Mimo to zaleca rzeczony reprezentant jeszcze ponowne dokładne zbadanie linii między 19 a 24 kilometrem.

Komisja wyraziła jednomyślnie zdanie, że trasę Żywiec-Czacza należy przyjąć z warunkiem, aby przy opracowaniu projektu szczegółowego uwzględniano uwagi reprezentantów generalnej inspekcji i ministerstwa wojny. Zarazem uznała komisja petycję gminy Cisiec za godną poparcia.

W sprawie rozkładu stacji na tej przestrzeni, reprezentant c. k. Namiestnictwa p. radca Lachowski wyraził przekonanie, że stacje w Węgierskiej Górze, Miłowie i Rayczy równocześnie z budową kolei zupełnie

mają być wykonane, że ustanowienie krzyżowniczej stacji na granicy krajowej stosownie do żądania reprezentanta c. k. ministerstwa wojny powinno być uwzględnione; ustanowienie zaś terminu, kiedy ta stacja, jak niemniej projektowana stacja w Sole ma być zupełnie wykonaną, ma być pozostawione c. k. ministerstwu wojny. Do wniosku tego przychylił się wszyscy członkowie komisji.

W kwestyi przytoczonych u góry petycji stron interesowanych pan reprezentant rządu krajowego czyni uwagę, że traktowana przestrzeń kolejowa nabiera komercyjnego znaczenia dla kraju jedynie przez objęcie huty żelaznej w Węgierskiej Górze i zakładów przemysłowych w Rayczy. Z tego powodu należy polecić petycję Węgierskiej Górze do uwzględnienia przy wypracowaniu szczegółowego planu; zaś uwzględnienie petycji Rayczy uczynić zawieszonym od tego, która z dwóch wariantów na przestrzeni między 19 a 24 kilometrem utrzyma się w rezultacie specjalnych badań, jakie się jeszcze odbyć mają. Do zdania tego przystąpili wszyscy członkowie komisji.

Protokół w sprawie przestrzeni Nowy Sącz-Żywiec spisany został w Żywcu d. 15 lipca. Linia ta przecina powiaty nowosądecki, limanowski, myślenicki i żywiecki. Płany ogłoszone były we wszystkich tych powiatach, wskutek czego nadeszło kilka petycji, a mianowicie od Eugeniusza Zielińskiego, od gmin limanowskiej i jordanowskiej, i właścicieli dóbr Pisarzowa i Sucha o zmianę projektowanej sytuacji dworców w Marcinowicach, Limanowej, Pisarzowej i Suchej, a dalej petycja właściciela dóbr Mordarka i gmin Sowliny, Dobra, Wilczyce, Łostówka, Mszana dolna i Raba niżna o zmianę projektowanego kierunku linii idącej przez te okolice.

Reprezentant c. k. dyrekcji budowy kolei państwowych żądał wypuszczenia t. z. krzywizny strażniczej w Żywcu, czemu jednak oparł się podpułkownik Dillmann, dalej zaś wniósł, aby konstrukcje mostów były żelazne a nie drewniane. W tym celu należałoby osiągnąć oszczędności za pomocą przyjęcia minimalnego promienia skrętów kolejowych o 200 zamiast 250 m., zwłaszcza że przypuszczalność promieni o 200 m. opiera się na pomyślnych doświadczeniach zrobionych na kolei przez Semmering.

Reprezentant Wydziału krajowego złożył następujące oświadczenie: Zważywszy, że przystanek pod nazwą Friedrichshütte znajduje się w miejscowości Obszar, należącej do gminy Obszar, i że nazwy stacji winny ile możliwości stosować się do obszerniejszych nazw miejscowych, reprezentant Wydziału krajowego wyraża życzenie, aby nazwę tę zastąpić nazwą Obszar.

Komisja wyraziła w końcu jednomyślnie zdanie, że projektowana trasa w ogólności godną jest zalecenia. Różnice zdań zachodzące między reprezentantem dyrekcji budowy kolei państwowych a delegatem ministerstwa wojny usunięte zostaną w drodze porozumienia tegoż ministerstwa z ministerstwem handlu.

W kwestyi rozkładu stacji na tej przestrzeni komisja przychyliła się do przedłożonego projektu. Petycje p. Eugeniusza Zielińskiego, gmin Limanowa i Jordanowa i za-

rządu dóbr Suchej uznała komisja za godne uwzględnienia. Delegat Izby handlowej krakowskiej wyraził życzenie, aby stacja Zaryte-Rabka posunięta została bliżej do samej Rabki przez wyłączenie tamtejszego źródłowiska mineralne. Ze względu jednak, że takie posunięcie stacji powiększyłoby oddalenie między stacją Zaryte a stacją Mszana górna aż do 14 kilometrów, komisja nie przychyliła się do tego życzenia.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Machiny eksplodujące liverpoolskie.)

Wręcz sprzeczne głosy odezwały się w dziennikarstwie angielskim o doniosłości wykrycia przesłanych z Ameryki machin wybuchowych. Jedne z nich wystawiają niebezpieczeństwo w groźniejszym jeszcze świetle, niż to uczynił minister spraw wewnętrznych na posiedzeniu Izby deputowanych, inne natomiast widzą w narządach morderczych nie cel, tylko środek, do poparcia innych celów. To ostatnie zapatrywanie podziwiają *Times*, do których korespondent z Liverpoolu pisze:

„Pomiędzy tutejszymi kupcami wyrobiło się przekonanie, że maszyny piekielne zostały przysłane do Anglii jedynie w tym celu, ażeby narobić wrzawy i zniewolili uczestników, biorących udział w składkach na fundusz agitacyjny, do hojniejszych składek. Sądzą tutaj, że gdyby wysyłający maszyny piekielne mieli byli w istocie zamiar wykonać plany, popierane przez *Irish World*, *United Irishman* i *Sunday Democrat*, to byłoby wysłał materiał burzący w ten sposób, ażeby go tak łatwo nie odkryto. Mniemają dalej, że osoby, które wysłały przyrządy wybuchowe do Liverpoolu, równocześnie same starały się o tem zawiadomić władze. Przekonanie to potwierdza niemal okoliczność znalezienia na pokładach parowców *Malta* i *Bavarian* niebezpiecznych machin. Minister spraw wewnętrznych otrzymał tak dokładne i na czas przysłane informacje, że był w stanie jeszcze przed nadejściem parowców informacje te rozesłać w rozmaite punkta do władz wykonawczych. Skoro parowce wpłynęły do zatok, byli urzędnicy w stanie oznaczyć i prawie natychmiast wskazać te części ładunku okrętowego, w których się znajdowały maszyny piekielne. Oczywiście rzecz, że maszyny wysłane zostały do Anglii albo umyślnie po to, ażeby je skonfiskowano, albo też przypuszczać trzeba, że pomiędzy irlandzkiem bractwem w Ameryce znajdującą się zdrójcą“.

W daleko groźniejszym świetle niż korespondent *Timesa* przedstawia spis piekielnych prasa konserwatywna. *Daily Telegraph* zaleca bardzo wymownie utworzenie wyprawy krzyżowej przeciwko spiskowcom walejącym machinami piekielnymi. Dziennik ten pisze:

„Wolność narażona jest na niebezpieczeństwo. Błąka się jakiś zły duch, który zagraża istotnym podwalinom społecznym. Należy go bez miłosierdzia i skrupułów sumienia stłumić, inaczej świat cywilizowany cofnie się wstecz. Straszne odkrycie machin piekielnych w Liverpoolu jest bezpośrednim

skutkiem głoszonej ze wszystkich nor i zaułków Europy i Ameryki propagandy skrytobójczej. Społeczeństwo popełnia grzech samo przeciwko sobie, skoro pozwala, żeby propagowano bezkarnie nauki zagłady i zniszczenia, a ponieważ naród angielski kocha wolność, powinien więc być jednym z pierwszych, które karzą wyuzdanie. Z bardzo małymi wyjątkami wydawanie zbrodniarzy jest jedną z integralnych części konstytucji wszystkich narodów cywilizowanych. Otóż trzeba, ażeby o ile możliwości jak najprędzej istniejące traktaty o wydawaniu przestępców zostały odnowione, ażeby objęły także takich ludzi, jak Most i niektórzy irlandzko-amerykańscy dziennikarze, których nie potrzeba wymieniać bliżej. Akt kongresowy, któryby prawo o podburzaniu do zabójstwa rozszerzył także na przestępstwa międzynarodowe, byłby w tym wypadku wystarczającym. Przez wytoczenie śledztwa sądowego przeciw Mostowi i uwięzienie go dalszy dobry przykład, który powinien być uwzględniony przez inne narody. Apostołowie nieprzebiegającego w osobach skrytobójstwa są nieprzejrzalnymi publicznymi, którzy nie zasługują na otrzymywanie pardonu. Skoro narody zrobią wspólny krok dla wspólnego celu, ażeby się pozbyć tej zarazy, to będą mogły łatwo uporać się z tem niebezpieczeństwem i tą powszechną klęską“.

Coś podobnego mówi także *Standard* w artykule, w którym czytamy:

„Zdaje się, jakby wzburzona fala rewolucyjnego skrytobójstwa rozlała się po szerokim świecie. Nie tylko my cierpimy od jej natarczywości. Nietylko Anglia, Rosya, Niemcy i Włochy, ale i Ameryka używa wstrząśnienia tej fali burzliwej. Cała ludzkość, wszystkie społeczeństwa zainteresowane są bezpośrednio w tem, ażeby szybko i bezwzględnie pracować nad stłumieniem tego skandalu i niebezpieczeństwa, które w nowszych czasach przechodzi wszelkie choroby, jakimi się ludzkość zajmowała. Nie może ulegać wątpliwości, iż rząd Waszyngtonu wspólnie z naszym pracować będzie usilnie nad odkryciem źródła tej dynamitowej propagandy. Już najwyższy czas, ażeby uczciwi ludzie wespół z rządami utworzyli koalicję dążącą do wytopienia morderców, którzy gotowi są poświęcić setki żywołów ludzi niewinnych i to tylko w tym celu, ażeby mogli powiedzieć, że zdolali społeczeństwo zaburzyć i przerazić. Najświeższa zbrodnia tego rodzaju powinna przekonać cały świat, że jedyną właściwą odpowiedzią na akt gwałtu jest bezwzględne prawodawstwo, bezwzględna sprawiedliwość i najsurowsze utrzymanie siły i powagi rządu“.

(Manifest księcia Napoleona.)

Książę Napoleon ogłosił manifest wyborczy do komitetu wyborczego bonapartyistów. Pismo to mówi:

„Francya jest wyzyskiwana przez ludzi stojących pod kierownictwem jednego stronnictwa. Obowiązkiem rządu jest ponownie nad stronnictwami, lecz nie ulegać im. Naszem hasłem jest: powaga demokracji za pośrednictwem powszechnego głosowania. Przyszłość dowiedzie, że niepodobna wydrzeć z serca ludu wspomnienia o tak pełnym chwały okresie, jaki stworzył był Napoleon I, i tak pomyślnym dla dobra powszechnego, jak za

dójsz i osiągnąć celu, do którego dąży, i doczekać rozkwitu i rozwoju wszystkich swych marzeń.

Wy śmiertelni bieg świata wyłącznie mierzycie, Miarą krótkich dni swoich i w tej jednej chwili Chcielibyście to wszystko widzieć już w rozkwicie, [kwiecie,

Czego dopiero zasiew bogowie rzucili....

Wysoki ideał ludzkości jest nieuchwycony i należy do niego dążyć przez wieki.

Nie doskonałość bowiem waszym jest udziałem, Lecz postęp....

A cel, ku któremu dążą ludzie, nie jest „marzeniem zwodniczym“. W ciągu wieków, wśród ciągłych zmian i przeobrażeń, świat coraz więcej „boskich promieni przynosi“, i coraz więcej postępować i doskonalić się będzie. Hasło więc poety zbliża się do słów wielkiego współczesnego dramaturga: „Umiejcie czekać.“

W innym wierszu, nadzwyczaj ciekawym pod względem formy poeta przedstawia rządy niegdyś bóstw greckich, których postaci „świeciły blaskiem wieczystej młodości“, ale które zginęły.... „Różowy Olymp girlandą gwiazd spadających w przestrzeń rozsypał się ciemną.“ I na ich miejsce zapanało ślepe Fatum..

A człowiek sam na sam z tobą
O ślepe Fatum!
Pozostał, mając pod nogą oteblań nicości!
Sam, wobec twojej wszechmoocy, pełnej tajemnic,
Pozostał jako niewolnik niezrozumiałej tyranii
Wpatrzony w wieczną zagadkę
Swego istnienia,

Na gruzach wszystkich swych marzeń poza-
[światowych,
Zobaczył tylko w błękitach cień twój bez-
[kształtny, olbrzymi,

Który nikogo nie karze
Ani nagradza,
Lecz wszystkim wyznacza miarę koniecznej [męki,

Jednak twe rządy ponure nie są wieczyste,
Bo twój niewolnik powstanie w przyszłości [przeciwko tobie,

Kłamiwa maro nicestwa,
O ślepe Fatum!
I strąci gwałtem ze szczytu nieskończoności
Twą maskę nieubłaganą — a ta spadając [z błękitów,

Odsłoni jasnego Boga,
Który z miłością
Wciąż wyżej po szczytach przemian prowa [dzi światy.

Zawsze więc jedno hasło wiary i ufności. W chwili największych zaburzeń moralnych, gdy cała młoda szkoła poetów neguje Boga i wyzywa bluźnierczo nową orę, widok to pocieszający poety, który przejął się duchem współczesnym i już ślepo nie lgnie do przeszłości, a jednak wierzy silnie i niezachwianie w wieczne istnienie Boga. Wiersz, p. t. *Bóstwo tajemnicze*, zasługuje na szczególną uwagę. Bóstwo ukryte, tajemnicze, któremu zastępy wiernych sług składa ofiary, lecz które tłumy bluźnierze chcą zburzyć i zbezczeszczyć, tak się odzywa do swoich kapłanów:

Nie trzeba mi obrony
Ani cudownych sił
Niech burzy tłum szalony
Tę postać, którą czcił.

Niech wznoszą swoje młoty
Rzeźbiony krusząc kształt,
Gdyż boskiej mej istoty
Nie zniszczy żaden gwałt.

W minionych wieków ciągu
Nieraz już ludu złość
Mściła się na posagu,
Cierpiąłem gwałtów dość.

I nieraz dzikie zgraje
Wydały mnie poźdźde,
A zawsze większy wstaje
Piękniejszy z ruin wschodzę!

Mnie topór nie powali,
Chociaż rozbija głaz,
Lecz kształt mój doskonali
Každy zadany raz.

Zniszczenie mnie odmładza,
I ogień mnie oczyszcza,
Padając, moja władza
Wyrasta silniej z zgliszcza.

I zgina znów kolana
Przedemną całą lud,
A ciągła ta przemiana
To mój największy cud...

Nie zniechęcenie, nie niewiara, rozpacz, ani chęć burzenia całego stanu społecznego, lecz spokój, siła, ufność w postęp i nadzieja lepszej przyszłości wykwiata, jak bujny, zdrowy kłos w poezji Elega. Co do religijnych i społecznych idei może się polski poeta różnić od innych europejskich, lecz zbliża się do nich ogólnym duchem, bo i jego myślą przewodnią, streszczającą jego poetyczną filozofię, jest poświęcenie osobistych marzeń

Napoleona III. Rządy nasze mogą fałszować i czernić dzieje, ale nie zerwą związków, jakie łączą lud Francji z Napoleonidami. Jako spadkobierca Napoleona przypominam głosowanie ludowe i nie zaniedbuję obowiązku, ażeby zażądać mianowania naczelnika narodu przez lud. Świat polityczny dzieli się na zwolenników przeszłości i rewolucji, na stronnictwo reakcyjne i postępowe. Pozostaliśmy stanowczo przy tem ostatnim; nasze stanowisko na ich czele; czerpmy z przeszłości tylko zbawienne nauki; gdyż bezowocne ubolewanie nie jest polityką. Zastanówmy się nad nowoczesnymi zagadnieniami, narzuceniami społeczeństwu, ażeby je rozwiązać w interesie mas a zwłaszcza mas cierpiących. Gdyby wszyscy w idei rewolucyjnej byli jednomyślni, to byłaby ona niezwykłą. Pracujmy nad tą jednomyślnością. Celem, który mamy osiągnąć, jest postęp demokratyczny. Stojąc dziś na czele rządu nie osiągnąć tego celu, łudzą oni kraj, wyzyskują najgorsze uczucia, wypierają się wszelkich przysiężek, zapoznają swoje własne zasady. Po tylu popełnionych błędach tylko nieszczerście ojezyny pozwoliło im zagarnąć władzę. Ojezyna została przez nich skompromitowana. Konstytucya z r. 1875 nie może trwać dłużej, naród powinien przez głosowanie zapobiedz nowym wstrząśnieniom. Żądamy rewizji, ażeby nakoniec usłyszeć głos ludu, który sam naznaczy odpowiedzialnego naczelnika. Dopóki lud nie ma możności wykonywania tego prawa, dopóty będzie zawsze igraszką ambitnych intrygantów i będzie bezwładnym. Naszym celem jest: wszystko przez lud i dla ludu. Napoleon Bonaparte.“

KRONIKA

— **Najj. Pan** udzielił najtąskawiej z prywatnej swej szkatuły gminie Białoziernicy w powiecie podhajeckim i gminie Łużek dolny w powiecie drohobyckim po 100 zł. zapomogi, pierwszej na wewnętrzne urządzenie cerkwi, drugiej na budowę szkoły.

— **Na posłuchaniu**, którego Najj. Pan udzielał w poniedziałek, obecni byli między innymi pp. właściciele dóbr Polanowski i Daszkiewicz.

* **Zapiski policyjne.** Złożono w policji znalezione weksel, akceptowany przez Mieczysława Węgrzynowicza.

* **Statystyka policyjna.** W lipcu bieżącego roku organa e. k. dyrekcji policji w Krakowie aresztowały 836 osób. Z tych oddano sądom cywilno-karnym 469, a mianowicie: za gwałt publiczny 1, za podżucenie dziecięcia 1, za pobicie, skaleczenie i inne uszkodzenia ciała 1. za kradzież 149, za sprzeniewierzenie 11, za oszustwo 11, za rabunek 1, za rozwiewanie fałszywych niepokojących wieści (§. 308 u. k.) 1, za obrazę straży 9, za przybranie fałszywego nazwiska 2, za powrót z wydalenia 4, za kąpienie się w miejscach zakazanych 9, za prędką jazdę 1, za pozostawienie koni bez dozoru na wolnym miejscu 2, za złośliwe uszkodzenie cudzej własności 6, za stręczenie do nierządu 3, za zgorzsenie publiczne 3, za włóczęgostwo i żebranie nałogowe 147, za pijaństwo 105, za grę hazardową 2. Od e. k. sądów karnych odebrano po odbyciu kary 204 osób. Oddano magistratowi za żebranie, brak zatrudnienia, brak miejsca przytułku, niemoralne życie, zbiegnięcie z terminu i t. d., oraz dla wydalenia szupasem z Krakowa i zbadania przynależności gminnej 176 osób. W szpitalu umieszczono 35 osób. Ukarano policyjnie za włóczęgostwo, awantury i t. d. 156 osób. Nadto pociągnięto do odpowiedzialności 122 osób, a mianowicie: za przewinięcia w służbie 85, za przekroczenie przepisów drożkarskich 22, za otwarcie szynków w godzinach niedozwolonych 10, za dręczenie zwierząt 5.

— **Nowy kometa**, niewidzialny gołem okiem, stosownie do zapowiedzi astronomów już się pojawił na niebie. Dostrzegli go w tych dniach astronomowie obserwatorium w Moskwie.

— **Gwałtowne burze** i grad wielkości orzechów włoskich spustoszyły w ostatnim tygodniu wiele okolic Prus wschodnich i zachodnich, oraz dolnej Pomeranii. — Burza w Washingtonie, o której donosiliśmy, według szczegółowych sprawozdań zrządziła na 200.000 dolarów szkody Zniszczyła zwłaszcza wiele budynków i urządzeń publicznych; w stu przeszło domach prywatnych zerwała dachy i zniszczyła wnętrza; wyrwała z korzeniem 1260 drzew i złażnęła przeszło 400 latarni miejskich. Właśnie, jak gdyby dla powiększenia ogólnego zamieszania i przestrachu pogasły nagle wszystkie płomienia gazowe w północno-zachodniej części miasta, pogrążając mieszkańców w zupełnej ciemności, kiedy burza szalała najgorzej. Na jednej z ulic w skutek wybuchu, spowodowanego depresją powietrza, wyleciał w powietrze gazometr.

— **Król wysp Hawajskich** Kalakaua I. w podróży po Europie przybył w tych dniach z Brukseli do Berlina, gdzie stanął w hotelu rzymskim. W orszaku króla, liczącego obecnie

lat 45 i przestrzegającego we wszystkim obyczajach europejskich, znajduje się jego pierwszy szambelan i sekretarz, pułkownik Judd, hawajski minister stanu p. Armstrong i sześciu pokojowców. Król Kalakaua przestrzegający najściślej: e. g. *incognito* podróżuje zwykłymi pościgami, zajmując tylko osobny wagon I klasy. Do książki hotelowej zapisał się sam własną ręką w języku angielskim: „Kalakaua, król wysp Hawajskich.“

— **Kronika podróży.** O parowcu *Oscar Dickson*, uwięzionym w lodach u ujścia rzeki Jeniseju, nadeszły do Gothenburga listowne wiadomości, według których załoga odbyła poniewolne swe leże zimowe szczęśliwie lubo nie bez wielkich trudów i przykrości rozmaitych. Od dnia 20 października, w którym inicjator wyprawy p. Sibirakow z dwoma innymi członkami ekspedycji i w towarzystwie kilku Samojedów rozpoczął odwrót z morza Lodowatego, już ani żywej duszy nie spotkano w drodze, aż dopiero w kwietniu wysłani dla poszukiwań za wyprawą Sibirakowa statek rosyjski znalazł ją na wspomnianych leżach zimowych. Przez 76 dni członkowie wyprawy nie widzieli słońca wcale, a mróz dochodził do 41° R. Osada *Dicksona*, złożona początkowo z 16 osób, zwiększyła się później na 24, ponieważ przyjęto na pokład rozbitków statku *Nordland*. Zapasy mimo to starczyły dla wszystkich. Nie było zresztą pomiędzy osadą ani jednego wypadku szkorbutu lub jakiegokolwiek innej groźniejszej choroby. W miesiącu kwietniu spadły olbrzymie śniegi tak, że zaspy sięgały na 7 stóp nad okręt. Lód w miejscu, gdzie przeziwowano, miał półosmej stopy grubości.

— **Listami gończemi** policji madryckiej ścigani są dwaj urzędnicy filii banku hiszpańskiego w Matanzas, na wyspie Kubie, którzy umknęli na pokładzie parowca *Alicant*, zrabowawszy z kas rzeczzonego zakładu około 500.000 zł. w gotówce.

— **O trzęsieniach ziemi**, które dnia 21 lipca odwiedziły Genewę i znaczny obszar południowo-zachodniej Francji, donoszą z Lozany: Pierwsze wstrząśnienie uczulismo o godzinie 2 min. 4 po północy; trwało ono do 3 sekund. Następnie kilkakrotnie jeszcze powtarzało się trzęsienie, nie do rana. Ściany miejscami popękały. Jednocześnie prawie obserwowano to zjawisko w Lugdunie i La Sarraz. U stóp gór Jurajskich srożyła się w tym czasie burza z gradem. W miejscowości La Pray pioruny zniszczyły 15 budynków. — W Anapie, jak donosi dziennik *Kaukaz*, dnia 4 lipca o godzinie 12 min. 35 po południu trzęsienie ziemi trwało z 10 sekund i było tak silne, że domy formalnie się kołysały. Wszystkie sprzęty w mieszczaniach poruszyły się z miejsca. — Ostatnia poczta z Hawanny przywiozła wiadomość, że silne trzęsienia nawiedziły dnia 5 i 7 lipca wyspę Haiti, zaś 24 i 25 czerwca wyspę S. Wincentego, a 29 wyspę S. Trójcy.

— **Mistrzem w strzelaniu** jest pułkownik honwędów Gustaw Elek. W tych dniach na kępie S. Małgorzaty w Pesce popisywał się p. Elek w obecności Arcyksięcia Józefa i trafił kulą każdą czterocentówką wyrzuconą na 100 stóp w górę.

— **Budowa kolei** zemuńsko-peszeńskiej rozpoczęła się dnia 26 lipca pod Terezyopolem.

— **Złota mucha.** W Petersburgu popisywała się od pewnego czasu akrobatka angielska miss Ramsen, znana pod nazwą „złotej muchy“, ponieważ popis jej na tem polegał, że przy pomocy mechanizmu, wynalezionego przez niejakiego Taylora, latała pod stropem sceny. W tych dniach biedna miss w skutek wadliwej konstrukcji owego mechanizmu spadła ze znacznej wysokości i bardzo niebezpiecznie się potłukła. Policja skonfiskowała na razie przyrząd Taylora.

— **Zamach na kole.** Pod Łukowem niewysłyszony jeszcze złoczyńca w nocny na 23 lipca podłożył na szynach przed nadejściem pociągu towarowego trzy petardy, które w czasie jeździe zostały dostrzeżone i usunięte.

— **Nowy zupełnie dom** dwupiętrowy przy ulicy Sapernej w Petersburgu zawałił się przed kilku dniami tak, że dach znalazł się aż na ziemi. Mieszkańcy i robotnicy ostrzeżeni w czasie niebezpieczeństwie, zdolałi uciec z życiem. W gruzach zawałonego domu wybuchł później pożar, który powstał z rozwalonego komina.

— **Dwaj szybkobiegacze**, Prusak Kämpnik i Włoch Bargossi, rozpoczęli w niedzielę popisy swoje w Wiedniu. Drugi zwłaszcza jest rzeczywiście niedoścignionym w nogach. W ciągu 3 godzin, 4 minut i 26 sekund zrobił 36 kilometrów drogi, czyli 5 mil geograficznych, na przemian idąc i biegnąc. Pierwszej mili nie szedł dłużej niż 30 minut.

— **O ciekawej sprawie sądowej** donoszą dzienniki rosyjskie. W sądzie wojennopolowym w Zakatałach, na Kaukazie, wyjaśniono przyczynę zabójstwa dokonanego na podpułkownika Serafinowicza, naczelniku okręgu zakatałskiego i kapitanie Sokolew. Pokazało się, że słuszne były pogłoski, jakoby naczelnik okręgu z osobliwą żarliwością usiłował nawracać Leżginców na prawosławie. Wszędzie, jak donosi *Gołos*, zarówno oskarżony, jak i świadkowie twierdzili, że naczelnik bardzo często domagał

się natarczywie od podsądnego, ażeby tenże ochrzcił dzieci. Żarliwość zaś „chrześcijańska“ kapitan Sokolew posunął tak daleko, że podczas obiadu u Gaładziewa, zwymyślał gospodarza za to, iż pomimo przyrzeczenia, danego naczelnikowi, nie ochrzcił swych dzieci; uderzył go papierosnicą i przy gościach pluwał mu w twarz! Nawet prokurator wojskowy ze względu na okoliczności łagodzące nie odważył się zastosować do podsądnego artykułu o karze śmierci, lecz prosił sąd o zastąpienie tej kary ciężkimi robotami. Sąd przychylił się do tego wniosku.

Modne wody.

I.

Kto zna jednostajność miejskich zajęć, ten umie ocenić magiczny wpływ tych słów: „Pojedźmy do góry...“ Nie schodzą one z ust, gdy tylko wiosna zawita do kalendarza. Projekt letniej wycieczki staje się najważniejszą kwestją w rodzinie, rozbiera się ją z przyjaciółmi, radzi się o niej z takimi znawcami jak Baedecker, Mayer i t. d., oblicza dnie, nawet godziny tych sześciu tygodni, na które możemy porzucić książki i papiery. Przyjemność trzeba połączyć z pożytkiem, trzeba zacerpnąć siła na długą jesień i zimę, więc i lekarz musi mieć poważne słowa w tej radzie.

— Dużo świeżego powietrza, ruchu, mleka, trochę wody mineralnej — oto recepta dla ludzi, którzyby byli zdrowi, gdyby nie mieszkali w mieście. Do tej recepty trzeba się więc zastosować.

Dla wieidskiej publiczności Salzkammergut jest Eldoradem, do którego wdycha od marca i kwietnia kupiec, urzędnik i przemysłowiec. Wprawdzie ten i ów skęptek, ten i ów stary kawaler krzacz jak wrona na suchej gałęzi, że w Salzkammergut ciągle deszcz pada, że cię tam właściciele hotelów obdęra ze skóry, ale którzyby takie przestrogi brał na seryo, którzyby ich nie kładł na karb chorej watoły ludzi, którzy się gniewają na samą myśl, że ktoś na chwilę może być swobodnym. Ileż to przecież rozsądnych i przyjemnych argumentów przemawia za wycieczką w najpiękniejszą część Alp austriackich!

— Ischl — powiadają — łączy w sobie wszelkie korzyści wykwiwntnych wód z górskimi, eichem ustroniem. Hotele wyborne, stół nie pozostawia nic do życzenia, o towarzystwo łatwo, las wokoło, rzeka prześliczna, wycieczek mnóstwo, zresztą góry, skały, lodowce, jeziora i t. d.

Inny znów, człowiek spokojniejszy, emeryt albo pacjent cierpiący na piersi, opowiada ci cuda o Aussee, o śnieżnych kryształach Dachsteinu, które tam leżą jak na dłoni — o sielankowym życiu i o tem czystem powietrzu, które się czerpie całą piersią.

— Powiadampanu, nie ma jak Aussee! daleko tam taniej jak w Ischl, nie ma miejscowego gwaru, idealne miejsce dla odpoczynku.

Trzeci znów radzi Gmunden nad pysznym jeziorem; inny, wojażer, turysta, sędzi, że Salzkammergut dość ma pięknych miejscowości, aby przez sześć tygodni jeździć z miejsca na miejsce, nigdzie się nie zatrzymując na dłuższy pobyt. W tem się jednak wszyscy zgadzają, że Ischl się najbardziej kwalifikuje na punkt operacyjny do wycieczek. Jedźmy więc do Ischl.

Nadchodzi dzień oczekiwany. Budzę się co świt, bo o siódmej trzeba być na dworcu; kilka pierwszych promieni słonecznych, które się przekradły w ulicę, zdają się zapowiadać upał. Biedni ci, co pozostają w tej splokiecie — tymczasem ja, szczęśliwy, o drugiej po południu będę już oddychał nektarem nimf leśnych i patrzył się na szczyty gór pokrytych śniegiem i lodowcami. Wszystko się dobrze wiedzie; wprawdzie przypadkowo zajeżdża doróżka Nr. 13 i dziwnem zdarzeniem posługacz tą samą oznaczony liczbą rzeczy mi znosi na dworzec, ależ którzyby zważał na stare zabobony, raz w rok przecież trzeba być optymistą! Pociąg pełny kandydatów na gości kąpielowych w Ischl i Aussee; jakiś starszy, ale krzepki jeszcze jędomość ubrał się już naprzód po tyrolsku, i z wielką biedą mieści długą łaskę górską w wagonie. Wprawdzie od czasu do czasu przykrywa nieznacznie pledem swe obnażone, a widocznie do rannego chłodu nieprzyzwyczajone kolana, ale to drobnostka, ku południowi będzie cieplej! Co to za rozkosz dla zapleśniałego w ciemnych kawiarniach mieszczucha ubrać się po tyrolsku, zatknąć przeszloroczną, zasuszoną szarutkę za zielony kapelusz, wdziąć ciżmy o goździkach jak podkowi na g. Moledz — i zapisać do swych alpejskich tryumfów wycieczkę na Schafberg, na ów Schafberg, z kąd kilka czy nawet kilkanaście widać jezior. W *coupé* nie brak naturalnie angielskiej rodziny, bo gdzieżby jej w lecie brakowało: wykonała ona już połowę swego zadania, obleciała Ren, przyplęnęła do Wiednia Dunajem, a teraz odjeżdża koleją zachodnią, aby wykrzyknąć kilka razy *splendid, beautyfull!* na czesie jeziora Halstádzkiego, popędzić na złamanie karku do Sza-

fuzy, i ztamtąd pierwszym lepszym pociągiem, który ma potrzebne połączenia — powrócić do ojezystego Albionu. Chodzi o przewiętrzenie się, o małą eskapadę, bez której Anglicy żyć nie mogą.

Już widać góry na lewo, góry, których się cały rok nie widziało, woń świeżego skoszonego siana dolatuje przez okna, wprawdzie pomieszana z węglem lokomotywy, ale to tylko złe tymczasowe, bo po zaprowadzeniu elektrycznych kolei żelaznych nie będzie ani dymu, aninieprzyjemnego świstania. Już Linc pięknie położony, już Attenaug, gdzie pasażerom jadącym na Zachód mówi się przyjemnie: „do widzenia“, choćby na tamtych świecie, już czuć górskie, zdrowsze, orzeźwiającej powietrze.

— Natychmiast ma się lepszy apetyt — powiada improwizowany Tyrolczyk — i na dowód szybkiego działania zbawiennej aury połyka z dziwną szybkością (ze względu na pociąg pospieszny) dwa kufle chłodzącego piwa. Towarzysz Anglik, figura poważna, o obliczu człowieka ze spokojnem sumieniem i pełną kiesienią, rzuca się po dłuższych studiach w Murrayu na wyraz *Attenaug*, w razie swą córką ku drzwiom wagonu, mówi do żony, że to stać parowców idących do Gmunden, nie rozumie, gdy mu tłumaczymy, iż się myli — i ginie z oczu, gdyż pociąg na niego nie czeka. Stara Angielka o dziewiczym wejściu i spuszczonej oczach, miesza się, niepokoi, powtarzając tylko melancholijnym głosem: Gmunden, Gmunden! Po przywołaniu do pamięci wszystkich słów angielskich, jakie tylko umiem, tłumaczę jej nareszcie, że szanowny małżonek się pomylił, że Gmunden to najbliższa stacja i tam się dopiero jezioro zaczyna, że jednak przyjedzie najbliższym pociągiem. Poważne, ale zarazem wdzięczne *yes* zakończyło komiczne zajście.

Po chwili horyzont się zwięża, tyle oczekiwane góry przybliżają się, są, można się ich prawie dotknąć, można się niemi nacieszyć. Jezioro gmundenkie w pysznym swem, wielce malowniczym otoczeniu rozlewa się przed nami — szczęście *eines Sommerfrischlers* zupełne. Wsiada jakiś wychudzony obywatel, w okularach i skromnym, trochę wyszarzałym surducie — oczywiście człowiek miejscowy, urzędnik od soli lub coś podobnego, włacza się także kobieta w narodowym stroju wyższoaustriackim, w czarnej jedwabnej chustce na głowie i srebrnej kłammerze pod szyją. Mój Tyrolczyk cały *feu et flammes!* Spotkał góralkę, zapach lasów, siana i krów tyrolskich doleciał go w całej pełni, wymarzone i wypieszczone w imaginacji zbliżenie się do natury, do ludu, mogło się zrealizować lada chwila. Wprawdzie wieśniaczka w narodowym stroju! cokolwiek była otyła, wprawdzie już zapomniała, kiedy kwitła jak róża alpejska — ależ mój Boże, wrażenia stosują się łatwo do wewnętrzznego naszego usposobienia. Z panem od soli rozgadałem się naturalnie o hotelach w Ischl, o mieszkaniach — ale tak gwałtownie namiętniał mnie, żeby mieszkać w ulicach, w kamienicy, tak przekonująco opowiadał nieszczęścia człowieka, który się oddał od centrum, że zwątpilem, aby ten człowiek miał jakiegokolwiek wyobrażenie o pięknościach przyrody i odwróciłem się od niego, aby patrzeć na góry.

Imaginacja moja pełna była jeszcze wrażeń, które miałem z lat ostatnich ze Szwajcaryi, z Engadin, wreszcie z południowego Tyrolu, i szukała grozy w naturze, wspaniałych gór o siwych głowach, nagich skał, po których spadają strumienie — tymczasem napotykała poczciwe, lasem obrośnięte pagórki, piękne wprawdzie w swoim rodzaju, ale przecież nie te góry, które tak wielkie się wydawały na wieidskim bruku. Rzeka Traun płynie środkiem, rzeka piękna, rwąca, gdziegdzie ładny widok, ale koniec końcem z wielkim zdziwieniem i wewnętrznym niesmakiem zobaczyłem cel tyłu westchnień i pragnień — Ischl. Cudałem być przynajmniej kilka tysięcy stóp nad powierzchnią morza, chciałem na około siebie widzieć śnieżne pola i lodowce, a zobaczyłem spore miasteczko, piękną przerżniętą rzeką, leżące w dużej dolinie i otoczone wprawdzie górami, ale temi spokojnymi, lesistymi górami, jakie nie mogą zaspokoić wyobraźni, co o górach cały rok marzyła. Wprawdzie zaraz przy wsiadaniu z wagonu mój towarzysz wskazał mi miejsce na horyzoncie, w którym ma się znajdować lodowiec Dachstein i przeducenię przedstawiać w jasnym dniu, ale przy najlepszej woli nie widziałem tego dnia nie więcej jak tylko ciężkie, po górach pełzające chmury.

Na dworcu ładne omnibusy, mnóstwo portyerów wykrzykujących nazwisko swego hotelu, brakowało jednak podróźnych: trzy osoby, trzech meczenników *Kurgastow* tylko przyjechało. Zaledwie więc nas nie rozszarpano: ten zapraszał do tego, tamten do owego hotelu, a każdy swój towar zachwalał.

— Mało macie dotąd gości — zapytał konduktora omnibusu.

— To dopiero początek sezonu, zobacz Pan w pierwszych dniach lipca; wtedy znacznie się ruch; omnibus musi czasem dwa razy powracać do gości.

Wjeżdżamy pomiędzy domy, w ulicę, na końcu stoi hotel, dość skromny jak na jeden z pierwszych w Ischl. Na wschodach zapach smażących się kotletów zamiast woi siana i kwiatów alpejskich, ależ mój Boże, przecież kotlety także pożyteczne. Pokój na drugim piętrze, widok mógłby być śliczny: tuż pod hotelem rwąca Traun o zwierciadlanych wodach, dalej miasteczko, dalej jeszcze góry, chwiłowo tylko — jak utrzymuje hotelowy — zasłonięte ciężką mgłą, która bliski deszcz zapowiada. Ciekawy, aby zobaczyć jak najprędzej wiedeński ideał *einer Sommerfrische* chce wyjść na ulicę, na słynną esplanadę czyli deptak, mówiąc językiem używanym w Szczańcu, ale zaledwie zszedłem na dół, a już deszcz leje jak z cebra — nieproszony, niespodziewany. W Salzkammergut bowiem łaskawe niebo deszczu nie szczędzi, na tydzień przynajmniej pięć dni słoty, ale według zdania ludzi miejscowych nie to nie szkodzi, gdyż woda spływa po żwirze i zaraz po ulewie suchą nogą przejść można ulicę. Rada miejska w Ischl nie mogąc walczyć z przyrodą, stara się przynajmniej gości szukających tam przyjemnego w lesie pobytu utrzymać w ciągłej nadziei pogody. Postawiła więc koguta na wysokiej żerdzi nad mostem, który ma być wyborem barometrem, i ile razy ku północy dziobem się zwróci, tyle razy góry mają zajaśnieć w całej swej słonecznej świetności. Kogut jednak niespokojny, nigdy na miejscu nie stoi, a chciałbym widzieć tego astronoma, któryby z jego ruchów pogodę wywodził. Sama rada miejska nie bardzo widać wierzy w koguta, bo wystawiła kiosk, w którym są umieszczone baro- i hygrometry i inne jeszcze metry, tudzież telegramy z różnych okolic świata o deszczu i wiatrach. Ktoby sądził z tych wiadomości o atmosferze środkowej Europy, tenby nabrał przekonania, że od Paryża po Berlin i Warszawę ciągle deszcz pada, telegramy bowiem o pogodzie giną zdaje się po drodze do kiosku, aby nie psuć humoru *kur-gastom*. Starzy ludzie powiadają zresztą, że raz był suchy rok w Ischlu, ale to bardzo dawno. Co do mnie, to i w to muszę wątpić, bo miał dzień drugi i trzeci, a z hotelu można było wyjść tylko pod parasolem. a Dachstein widziałem najeźściej tylko na półnisku. Dowcipny bowiem właściciel hotelu, nie chcąc, aby Anglicy odjeżdżali nie widziawszy owego lodowca, którym się Salzkammergut tak szczyci, wymyślił leguminę mającą im dać wyobrażenie o cudzie alpejskiej przyrody, i w braku widoku na góry podaje *Dachsteinpudding*, czekoladowe ciasto przykryte bitą mrożoną śmietaną. Są ludzie, którym ten widok najzupełniej wystarcza, osobliwie, jeżeli zamiast „mleka lodowców“ widzą przed sobą — mleko winnych lato-rośli.

K. C.

OSTATNIA POCZTA

Najj. Pan Najwyższem rozporządzeniem z d. 23 lipca b. r. raczył zezwolić na przeniesienie siedziby urzędowania e. k. dyrekcji domen i lasów z Bolechowa do Lwowa i na poruczenie zwierzchniego kierownictwa teje dyrekcji e. k. Namiestnikowi Galicji. Pan minister rolnictwa rozporządził, aby dyrekcja domen i lasów przeniosła się do Lwowa z dniem 1 października.

Najj. Pan przyjmował na poniedziałkowej audyencji sześciu członków praskiej Rady miejskiej, którzy przybyli podziękować za udzielone im dekoracje. O przebiegu tego posłuchania znajdujemy w dziennikach wiedeńskich i czeskich następujące szczegóły: W rozmowie z burmistrzem Skramlikiem wyraził Najj. Pan żal, że stan zdrowia małżonki Nastepty Tronu nie pozwolił na rozwinięcie całego programu uroczystości, jakie przygotowali swego czasu mieszkańcy Pragi na przyjęcie Najd. Nowożeńców. Najj. Pan wspominał w dalszym toku o ostatnich zajściach w Pradze i wyraził się o nich z ubolewaniem. Burmistrz odpowiedział, że zajścia te przeżył najwyższym smutkiem serca wszystkich patriotów bez względu na narodowość. Rada miejska dokładała wszelkich starań, aby powstrzymać rozkiełzane namiętności i przywrócić zakłócony na chwilę porządek. Burmistrz podniósł przy tej sposobności energię i takt dyrektora policji Setejskala. Z dr. Bendierem rozmawiał Najj. Pan o nowych wodociągach i podnosił, że stan sanitarny Pragi wymaga zdrowej wody, której wpływ oddziałal tak zba-wiennie na ogólny stan zdrowia w Wiedniu. Radę miejskiego Kanderta zapytywał Najj. Pan o budowlę w Pradze, mianowicie jak stoi sprawa nowych koszar, które podjęło się miasto na własny koszt wybudować. Resztę członków Rady miejskiej zaszczylił także Najj. Pan zapytaniami, poczem pożegnał nader łaskawie całe grono przybyłych na audyencję, które udało się następnie z wizytą do prezesa gabinetu hr. Taaffe i ministra Pra-żaka.

Najj. Pan udzielił przed odjazdem także posłuchania arcybiskupowi Ganglbauerowi, który złożył przy tej sposobności jako tajny rada w ręce Naj. Pana przepisaną przysięgę. Prekonizacja arcybiskupa odbędzie się na najbliższym konsystorzu, poczem nastąpi konsekracja tegoż w Kremsmünster, w czasie której uroczystości nuncjusz apostolski Vannutelli będzie fungował jako konsekrator. Po dopełnieniu tych formalności odbędzie się wjazd uroczysty i intronizacja w tumie Sw. Szczepana.

Kierownik namiestnictwa praskiego generał Krauss powrócił już do Pragi. *Politik* i inne dzienniki donoszą, że gen. Krauss konferował przez dwie godziny z prezesem gabinetu hr. Taaffe, przyczem skreślił wrażenia, jakie odniósł z dotychczasowego pobytu w stolicy czeskiej, niemniej z zetknięciem się z politycznymi notablami Czech. Kierownik namiestnictwa złożył uspokajające wyjaśnienia.

Fremdenblatt zamieszcza następujący komunikat: „Prezes gabinetu hr. Taaffe konferował d. 31 lipca przez czas dłuższy z prezesem gabinetu Tiszą; między obudwoma prezesami przyszło przy tej sposobności do zupełnego porozumienia we wszystkich kwestiach odnoszących się do obu połów monarchii, nie wyłączając także sprawy zapisanych i zadrukowanych banknotów. P. Tisza konferował także z gubernatorem banku Mose-rem.“

Telegram doniósł nam wczoraj o mianowaniu dr. Rappa naczelnikiem krajowym Tyrolu. Dr. Franciszek Rapp-Heidenburg obejmuje po raz drugi poruczone mu obecnie urząd, za gabinetu bowiem ks. Auersperga był już przez lat kilka naczelnikiem krajowym Tyrolu. Dr. Rapp jest członkiem sejm tyrolskiego, w którym należał do stronnictwa konserwatywnego.

Fremdenblatt dowiaduje się, że naczelnikiem krajowym w Krainie zostanie mianowany członek Izby panów baron Otto Apfaltrern, a Jan Friedl, najstarszy rada namiestnictwa czeskiego, wiceprezydentem tegoż namiestnictwa.

Dzienniki czeskie donoszą, że królowa belgijska przybędzie z końcem września do Pragi w odwiedziny Najd. Arcyksiężnej Stefani; równocześnie ma zawitać do Pragi Naj. Pan.

Donosiliśmy w swoim czasie na tem miejscu, że na mocy zawartego między Austro-Węgrami a Stolicą św. układu, uregulowaną została hierarchia kościoła katolickiego w Bośni i Hercegowinie. Układ ten został podpisany d. 8 lipca b. r. przez hr. Paara w charakterze pełnomocnika austriackiego i kardynała Jacobiniego jako pełnomocnika kurji, i zawiera następujące postanowienia:

W Serajewie zostanie utworzone arcybiskupstwo tej samej nazwy, a arcybiskupowi posiadającemu prawa metropolity będą podlegali jako sufraganie wszystkie już erygowane i erygowane się mające na przyszłość w obu prowincjach stolice biskupie. Ufundowana zostanie kapituła katedralna, która na teraz składać się będzie z czterech kanoników; każdemu z nich zabezpiecza rząd Jego Ces. Król. Mości prebendę z 2000 zł. W Banialuce utworzoną będzie stolica biskupia jako sufragania arcybiskupstwa serajewskiego. Papież obsadzi stolicę tę tylko prowizorycznie i powierzy jej kierownictwo administratorowi apostolskiemu z charakterem biskupa aż do czasu, gdy zostaną należycie przygotowane fundacje niezbędne w dobrze utrzymanej diecezji.

W Hercegowinie zostanie utworzone biskupstwo w Mostarze.

Diecezja trebińska będzie i nadal zarządzal biskup dubrownicki.

Pensja arcybiskupa w Serajewie będzie wynosiła 8 000 zł., biskupa w Mostarze 6000 zł. w Banialuce 3000 zł.

W Serajewie zostanie otwarte seminarjum duchowne, którego zadaniem będzie pokryć potrzeby nie tylko samej diecezji arcybiskupiej, lecz także innych diecezji. Ojciec św. przyznaje cesarzowi prawo mianowania arcybiskupa i biskupów.

Dzienniki warszawskie donoszą, że sęd kijowski i Izba kijowska ostatecznie stwierdziły wydanymi w różnych sprawach wyrokami, iż Polacy mogą obejmować dobra nieruchome prawem zastawu w guberniach zachodnich pomimo ukazu z dnia 10 grudnia 1865 r. zabraniającego im nabywania dóbr takich. Pozostała jednakże jeszcze nierozstrzygniętą kwestya, czy Polacy mogą korzystać ze składek zastawu w całej rozciągłości, to jest czy mogą czasowo zarządzać majątkiem wziętym w zastaw, i w razie, gdyby suma ofiarowana

przy licytacji nie dorównywała sumie wierzitelności, którą zastaw poręcza, czy wolno Polakom obejmować dobra zastawnicze w zupełne posiadanie.

Warszawski Dziennik donosi, iż rząd pruski gorliwie zajmuje się uregulowaniem dolnego koryta rzeki Wisły. Według zrobionego projektu Wisła w pobliżu ujścia jej do morza otrzyma inny kierunek, co da możliwość osuszenia ośmiu mil kwadratowych gruntów uważanych za bardzo urodzajne. Aby przekonać się o praktycznej wartości projektu, ministrowie Bitter i Lucius zwiędzają osobście brzegi Wisły.

Wczoraj już po wyjściu numeru otrzymaliśmy telegram donoszący, że car Aleksander z małżonką przybyli w d. 1 b. m. do Niżnego Nowogrodu, witani z zapalem na całej drodze od Moskwy przez wielkie tłumy ludu. W Niżnym Nowogrodzie car był obecnym przy poświęceniu nowo budującej się na pamiątkę Aleksandra II katedry.

Dzienniki zagraniczne z podróży cara Aleksandra do Moskwy i Niżnego-Nowogrodu wyprowadzają wnioski, że stronnictwo staro-rossyjskie otrzymało zupełną przewagę i że program jego w całości wprowadzonym będzie w życie. W dniu przybycia do Moskwy car, przyjmując chleb i sól od naczelnika miasta, przemówił do zebranych dostojników i obywateli w słowach:

„Po przebytem przez nas wielkim nie- szczęściu, jakie dotknęło mnie, moją rodzinę i całą Rossję, nareszcie szczęśliwy jestem, iż mogę spełnić szczerze moje życzenie — przybyć do starodawnej stolicy. Serdecznie dziękuję wam za szczerze powitanie mnie, cesarskiej i dzieci moich. Nieboszczyk ojciec mój nieraz wyrażał Moskwie wdzięczność swoją za jej przywiązanie, Moskwa była zawsze przykładem dla całej Rossyi. Spodziewam się, że tak będzie w przyszłości, że jak poprzednio Moskwa dowiodła, tak i nadal dowiedzie, że cesarz i naród w Rossyi stanowią jedną całość.“

Dzienniki rossyjskie donoszą, że radę państwa pod nową prezydencją w. ks. Michała oczekują następujące prace prawodawcze: 1) obniżenie wykupów włościańskich; 2) uregulowanie przesiedlenia się włościan; 3) zniesienie podatku pogłównego i zamiana tegoż innemi podatkami; 4) zmniejszenie budżetu rozechodów i związane z tem reformy we wszystkich dziedzinach organizacji państwowej.

Nowosti donoszą, że w ministerjum wojny na nowo podjęty został projekt upoważnienia wojskowych do noszenia poza służbą cywilnego ubrania; dotąd tylko oficerowie floty i niektórych innych specjalnych gatunków broni, jak artylerji i inżynierji, urzędnicy ministerstwa wojny, głównego sztabu i wszystkich centralnych zarządów wojennych po za służbą nosili ubrania cywilne.

Korespondent *Presse* donosi o kilku szczegółach mających udowodnić, że stronnictwo rewolucyjno-rossyjskie myśli o nowych zamachach skrytobójczych. W poniedziałek 25 lipca naczelnik miasta Petersburga generał Baranow miał otrzymać z Kowna szczegółowy rysopis pewnej kobiety, którą nazwano Juza, a która miała otrzymać od południowo-rossyjskiego komitetu wykonawczego polecenie zbliżenia się do rodziny carskiej, jak się zdaje w zamiarze wykonania zamachu. Kobieta owej nie zdołała dotychczas aresztować. Oprócz tego car miał otrzymać pudełko z modelami różnych narzędzi morderczych i listem oznajmiającym, że został skazany na śmierć przez rewolucjonistów. Wreszcie tenże naczelnik miasta Baranow miał przed kilku dniami odebrać list od jakiegoś nihilisty, który donosi, że mu polecono zamordować cara, nie ma jednak odwagi targnąć się na życie młodego monarchy i z obawy przed zemstą stronnictwa rewolucyjnego odbiera sobie życie. Zwolki samobójcy miano rzeczywiście znaleźć w miejscu w liście tym oznaczonym. Wszystkie powyższe doniesienia należą do kategorii pogłosek, których antenyżność nadzwyczaj trudno sprawdzić, zapisujemy je zatem tylko z obowiązku dziennikarskiego.

Zniesienie general-gubernatorstwa orenburskiego ma przynieść skarbowi 8 milion. r. rocznej oszczędności, ponieważ general-gubernatorstwo było nadzwyczaj rozrzućnie administrowane.

Dzienniki niemieckie coraz natężniej dopominają się u rządu, aby ogłosił wreszcie termin nowych wyborów. Przyznają wprawdzie, że konstytucya nie w tej mierze nie orzeka stanowczego, ani nie nakłada na rząd żadnego przymusu, postanawiają jedynie, że budżet musi być uchwalony do 1 kwietnia 1882; apelują jednakże do lojalności rządu. Dość rozpowszechnioną jest pogłoska, że wybory odbędą się najpóźniej z końcem września. Wszystko atoli będzie, jak się zdaje, zależec od tego, kiedy

zostaną doprowadzone do skutku kompromis, które są celem zabiegów ks. Bismarcka. Po za kulisami mają odbywać się rokowania z przewodcami stronnictwa narodo-liberalnego, z którym ks. kanclerz gotów byłby zawrzeć w tym razie przymierze, gdyby centrum nie chciało wyjść z dotychczasowej rezerwy i wzbraniało się oddać na usługi kanclerza.

Nordd. Allg. Ztg. donosi, że ks. Bismarck odebrał znowu list bezimienny z Frankfurtu nad Menem, z oznajmieniem, że trzynaście osób utworzyło związek, który postanowił godzić na życie kanclerza.

Gambetta na czas agitacji przedwyborecznej przeprowadził się do domu zamowanego przez redakcyę dziennika *Rép. fr.* i objął osobście kierownictwo tego pisma.

Minister spraw wewnętrznych Constans wydał okólnik do prefektów, zalecający im najściślejszą neutralność wobec nadchodzących wyborów i grożący odpowiedzialnością każdemu, któryby ten zakaz przekroczył. Że neutralność rządu w wyborach będzie tym razem szczerą i bezwarunkową, przekonane są o tem wszystkie stronnictwa.

Times dowiadują się, że dalsze układy w przedmiocie nowego traktatu handlowego francusko-angielskiego prowadzone będą w Paryżu, począwszy od dnia 22 sierpnia.

Telegrafem podmorskim otrzymano w Londynie wiadomość, że sobotnie dzienniki nowojorskie donoszą, iż pewien dziennikarz prowincyalny miał wykryć miejsce fabrykacji machin piekielnych przesłanych do Liverpoolu. Oskarża on dyrektora stowarzyszenia irlandzkiego w Peoria w stanie Illinois, że wiedział o tej przesyłce i twierdzi, że przyrządy wybuchowe w tem mieście zrobione zostały.

Z Konstantynopola donoszą, że sułtan nakazał uwolnienie wszystkich rezerwistów zostających w szeregach armii tureckiej. Ministerstwo marynarki otrzymało polecenie wysłania odpowiedniej liczby statków transportowych do Volo i Saloniki dla odwiezienia urlopowanych do różnych portów morza Śródziemnego i Czarnego

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 2 sierpnia. Wczoraj o godzinie kwadrans na dziewiątą wieczorem Najjaśniejszy Pan odjechał do Salzburga w towarzystwie generał-adjutanta i głównodowodzącego wojskami krajowemi oraz nielicznego orszaku. Przyjazd do Salzburga nastąpi o godzinie 3 rano.

Tunis, 2 sierpnia. Nowe napa- dy rozbójnicze zaszły w okolicach Tunisu i pod Kernanem, gdzie złożono okup, ażeby zapobiedz rabunkowi. Wojska francuskie przybywają codziennie i należy się spodziewać, że szybko przywrócą spokój i porządek w kraju tunetańskim.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 2 sierpnia 1881, godzina 2 m. 34. Losy kredytowe 183.25. Węg. akcyje kredyt. 360.—, Akcyje anglo-austr. 157.40, Akcyje banku Union 147.75, Akcyje kolei Karola Ludwika 328.—, Akcyje kolei północnej 235.50, Akcyje kolei południowej 128.75, Akcyje kolei Alföld. 179.50, Akcyje kolei Elżbiety 209.50, Akcyje kolei Lwowsko-Czerniowieckiej 187.—, Akcyje kolei węg. północno-wschodniej 172.50, Wiedeńskie losy 135.50, Akcyje kolei Rudolfa —, Akcyje kolei Albrechta —, Węgierskie obligacje państwa w złocie 98.25, Galicyjskie obligacje indemnizacyjne 101.50, Losy regulacyi Cissy 115.50, Losy tureckie 25.25, Węgierska renta 117.70, Akcyje banku związkowego 140.70, Akcyje banku obrotowego —, Akcyje kolei węgiersko-galicyskiej —, Akcyje kolei państwowej —, Rubel papierowy 1.25 1/2, Węgierskie losy 128.75, Marka niemiecka —, Uspობienie wzmożnione.

Wiedeń, 2 sierpnia 1881, godz. 5 min. —. Akcyje kredytowe —, Anglo-Austryackie —, Unionsbank —, Kolei Karola Ludwika —, Południowa —, Renta papierowa —, Galicyjskie listy zastawne —, Galicyjskie obligacje indemnizacyjne —, Galicyjski bank rustykalny —, Losy z r. 1860 —, Napoleon —, Rubel papierowy —, Uspობienie —.

Wiedeń, 3 sierpnia 1871, godzina 10 min. 40. Akcyje kredytowe 368.80, Anglo-Austr. 153.—, Akcyje banku Union 147.—, Kolei Karola Lud. 328.50, Południowa 130.— Renta papierowa —, Galicyjskie

Obwieszczenie.

L. 5445. C. k. sąd obwodowy jako handlowy podaje niniejszem do wiadomości, że dnia dzisiejszego wpisana została do rejestru handlowego dla firm pojedynczych firma „Herman Katz“ handel korzenny w Tarnowie.

W Tarnowie dnia 30 czerwca 1881.

E d y k t.

L. 2770. C. k. sąd powiatowy w Husiatynie, czyni wiadomo, że dla Trzcza Wasyla z Cz. barówki za marnotrawcę uznanego kurator w osobie Hryńka Styrański ustanowionym został.

Husiatyna 8 lipca 1881.

E d y k t.

L. 8675. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 100 zł. w. a. z p. na rzecz Jakóba Sygali odbędzie się dnia: 2 września, i 14 października 1881, o godzinie 10 przed południem egzekucyjna sprzedaż 1/2 części połowy sklepu w Tarnopolu pod Nr. 139 położonego, wedle dom. 5 pag. 408 n 11 i 12 haer. do dłużników Szabasy i Gittli Stern należącego, tudzież 1/2 części połowy ogrodu, wedle dom. 15 p. 238 n. 5 haer. również własność tych samych dłużników stanowiących.

Cena wywołania, poniżej której 1/2 części połowy sklepu na powyższych dwóch terminach sprzedane nie będą: 278 zł. 50 ct. w. a. a 1/2 części połowy ogrodu: 386 zł. 56 ct. w. a.

Wadyum 28 zł. i 38 zł. w. a.

Blizsze warunki przejrzeć można w registraturze sądu.

Dla wierzycieli, którzyby po 2 maja 1881 prawa zastawu uzyskali, lub którymby uchwała względem pozwolenia licytacji z jakiegokolwiek powodu doręczoną być nie mogła, ustanowiono kuratorem ad actum p. adwok. Dra Marksteina, a zastępcą tegoż p. adw. Dra Axelrada.

Tarnopol dnia 27go czerwca 1881.

E d y k t.

L. 1620. C. k. Sąd krajowy w Krakowie podaje do wiadomości, iż celem zaspokojenia wierzytelności Franciszki Starzewskiej w kwocie 2500 zł. w. a. z p. odbywać się będzie w dniach 6 września 1881 i 4 października 1881 każdym razem o godzinie 10 przed południem w gmachu sądowym, przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. 106 dz. VI w Krakowie położonej Karoliny Kaszyckiej własnej pod następującymi warunkami:

I. Cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 26079 zł.

II. Każdy z licytujących winien będzie przed rozpoczęciem licytacji złożyć jako wadyum dziesiątą część ceny wywołania tj. sumę 2607 zł. 90 ct.

III. Przy powyższych dwóch terminach realność ta niżej ceny wywołania sprzedana nie będzie.

IV. Gdyby sprzedaż w tych dwóch terminach do skutku nie przyszła, natenczas celem ułożenia przystępniejszych warunków, wyznacza się w sądzie tutejszym termin na dzień 11 października 1881 o godzinie 10tej przed południem pod rygorem § 148 u. s.

V. Resztę warunków oraz wykaz tabularny przejrzeć można w registraturze sądowej.

O czym się chce kupienia mających, oraz wierzycieli, którzy po dniu 10 czerwca 1881 do hipoteki weszli, jako też którymby uchwała licytacyjna wcześniej doręczoną być nie mogła, do rąk ustanowionego kuratora adwokata dr. Stycznia zawiadania.

Kraków 8 lipca 1881.

E d y k t.

L. 1982. C. k. Sąd powiatowy w Ropczycach podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności Markusa Schwelba z p. n. dozwolona została sprzedaż egzekucyjna realności pod l. 6 w Zagorzycach położonej do Maryanny Kolbusz należącej.

Sprzedaż odbędzie się przez licytację publiczną w sądzie tutejszym w trzech terminach a mianowicie w dniu 22 sierpnia, w dniu 26 września i w dniu 27 października 1881 każdym razem o godzinie 10tej przed południem.

Cenę wywołania stanowiąc będzie wartość szacunkowa w kwocie 750 zł. w. a., poniżej której w pierwszym dwóch terminach powyższa realność sprzedana nie będzie, na trzecim zaś terminie sprzedana zostanie także niżej ceny szacunkowej.

Wadyum przy licytacji złożyć się mające wynosi 75 zł. w. a.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy przejrzeć można w registraturze c. k. sądu powiatowego w Ropczycach. Ropczyce dnia 1 czerwca 1881.

Obwieszczenie licytacyi.

Dnia 11go sierpnia 1881 od 10tej rano do godziny 2giej po południu odbędzie się przy c. k. powiatowej Dyrekcji skarbu w Stanisławowie relicytacja w celu wydzierżawienia prawa poboru podatku konsumcyjnego od mięsa w Bochorodezańskim okręgu dzier-

żawnym składającym się z 10 miejscowości na koszt i szkodę ugodomnego dzierżawcy tego podatku na czas od odobrzenia tego obiektu aż do końca grudnia 1882.

Cena wywołania wynosi 2169 zł. 99 ct. w. a.

Pisemne w 10 pr. wadyum zaopatrzone oferty można najdalej do 11 sierpnia 1881 do 10tej godziny przed południem do naczelnika c. k. powiatowej Dyrekcji skarbu w Stanisławowie wnieść.

Blizsze warunki można w c. k. powiatowej Dyrekcji skarbu w Stanisławowie przejrzeć.

C. k. powiatowa Dyrekcja skarbu Stanisławów dnia 16 lipca 1881.

E d y k t.

L. 5164. Do spadku po Michale Komarnickim Fedczaku z Komarnik powołaną jest na podstawie ustawy Hanusia Ilnicka.

Gdy pobyt tejez nie jest wiadomy przeto wzywa się ją, by w ciągu jednego roku oswiadczenie do spadku wniosła, gdyż inaczej rozprawa spadkowa z ustanowionym kuratorem Łukaszem Komarnickim przeprowadzona zostanie.

C. k. sąd powiatowy Borynia 2 stycznia 1881.

Obwieszczenie.

L. 171. W dniu 10 sierpnia 1881 o godzinie 10tej rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod l. 130 w Izdebkach tutejszego powiatu ciała tabularnego niestanowiącej, spadkobierców s. p. Jana Sidora własnej w sprawie Abrachama Diamanta o 97 zł. w. a. z p.

Cena wywołania wynosi 500 zł. Wadyum 50 zł. w. a.

Realność ta za jakąkolwiek cenę będzie sprzedana.

Resztę warunków wolno w tutejszym sądzie przejrzeć.

C. k. Sąd powiatowy Brzozów dnia 5 lutego 1881.

E d y k t.

L. 3792. C. k. sąd powiatowy w Chodorowie podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie kapitału pożyczkowego w kwocie 1800 zł. a. w. z p. przymusowa sprzedaż realności pod l. k. 195 w Brzozdowcach położonej, dłużnika Jana Sliwaka własnej, w tut. c. k. sądzie w drodze publicznej licytacji na rzecz c. k. uprz. zakładu kredyt. włośc. dnia:

4 sierpnia 1000
1 września
11 października 1000

każdym razem o godzinie 9 przed poł. z tem przedsięwziętą zostanie, że na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za cenę wywołania 2000 zł. aw. lub wyżej tejże, zaś na trzecim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedana zostanie.

Wadyum wynosi 10 pr. ceny szacunkowej

Resztę warunków, tudzież akt opisania i oszacowania realności przejrzeć można w tut. są. registraturze.

O czym uwiadamia się wierzycieli wiadomych do rąk własnych, jakoteż wszystkich innych wierzycieli, którzyby prawo zastawu nabyli na realności sprzedanej mającej, lub którymby z jakiegokolwiek przyczyny uchwała sądowa licytację dozwolającą doręczoną być nie mogła, przez kuratora w osobie p. Józefa Lenczowskiego z Chodorowa ustanowionego.

Chodorów 6 czerwca 1881.

K o n k u r s.

Ogłasza się niniejszem konkurs na następujące stałe posady nauczycielskie w tutejszym okręgu szkolnym:

A) w powiecie Bocheńskim:

W Bochni w VIII klasowej szkole wydziałowej męskiej na posadę młodszego nauczyciela z roczną płacą 500 zł. i na posadę młodszego nauczyciela w IV klasowej pospolitej męskiej szkole z roczną płacą 300 zł. w. a.

W Wiśniczu nowym w III klasowej szkole ludowej na posadę młodszego nauczyciela z roczną płacą 280 zł.

W Lipnicy murowanej i w Mikluszowicach w II klasowej szkole ludowej na posadę młodszego nauczyciela z roczną płacą po 200 zł.

W Rzęgocinie i w Wiśniczu starym w I klasowej szkole pospolitej etatowej na posady nauczycieli, z roczną płacą 300 zł. i wolnem pomieszkaniem.

W powiecie Brzeskim. W Brzesku w IV klasowej pospolitej etatowej szkole, na posadę starszego nauczyciela z roczną płacą 450 zł. i na posadę młodszego nauczyciela z roczną płacą 270 zł. wraz z pomieszkaniem.

W Wojniczu w IV klasowej pospolitej etatowej szkole na posadę młodszego nauczyciela z roczną płacą 210 zł. w. a.

W Biadolinach radkowskich, w Łętowicach, w Olszynie, w Zaborowiu, w Bogumiłowicach, w Gwoźdzu, w Jasieniu i w Porębie spytkowskiej, na posady nauczycieli z roczną płacą 300 zł. i wolnem pomieszkaniem.

Kandydaci lub kandydatki ubiegające się o te posady, winni wnieść należycie udokumentowane podania najdalej do 30go września b. r.

Podania niezapatrzone w potrzebne dokumenta, lub wniesione po upływie terminu nie zostaną uwzględnione.

Z e. k. Rady szkolnej okręgowej. w Bochni dnia 27 lipca 1881.

Obwieszczenie.

L. 8476. C. k. sąd obwodowy w Złoczowie jako trybunał w sprawach drukowych, na wniosek Prokuratorji Państwa orzekł:

Pismo drukowe, zawierające odezwe do obywateli i wyborców w Brodach, zaczynające się od słów: „Bürger und Wähler“ — a kończące się słowami mehrere unabhängige Wähler stanowi w całej swej osnowie występ z § 302 u. k., zarządzone przeto przez c. k. Starostwo w Brodach konfiskata takowego jest usprawiedliwioną, skonfiskowane druki mają być zniszczone, i dalsze rozpowszechnienie tej odezwy zakazuje się. Złoczów 25 lipca 1881.

E d y k t.

L. 29175. C. k. sąd krajowy dla spraw cywilnych we Lwowie podaje do publicznej wiadomości, że na prośbę c. k. prokuratorji skarbu nos. funduszu stypendyjnego imienia Feliksa Szumlańskiego, celem zaspokojenia wyalezonej sumy wekslowej 2000 zł. w. a. wraz z 6 pr. odsetkami od dnia 1go czerwca 1869 bieżąciami, tudzież kosztami egzekucyjnymi obecnie w kwocie 35 zł. 21 ct. w. a. przyznaniem, dozwoloną została przymusowa sprzedaż w drodze publicznego przetargu dóbr Kulików z przyległościami Doroszwów wielki i mały, solidarnej dłużniczki Antoniny z Batowskich Kobylńskiej, wedle Dom 175 pag. 357 n. 18 haer. i Dom. eodem. pag. 361 n. 21 haer. względnie wykazu hipotecznego l. 64 karta własności Nr. 10 haer. i wykazu hipotecznego l. 68 haer. karta własności Nr. 10 haer. własnych, która odbędzie się w sali rozpraw ustnych c. k. sądu krajowego w dniach 1 września i 13 października 1880 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania wynosi 132601 zł. aw., zaś wadyum przez licytantów złożyć się mające 13260 zł. w. a.

Na owych dwóch terminach, dobra te tylko za lub wyżej ceny wywołania sprzedane będą.

Na wypadek, gdyby dobra te w pierwszych dwóch terminach za cenę wywołania lub wyżej tej ceny sprzedane nie zostały, ustanawia się do ułożenia ułatwiających warunków termin na dzień 14go października 1881 o godzinie 10 przed południem, na który się wszystkich wierzycieli wzywa z tem, że niestawiający za przystępujących do wniosku większości stawiających uważani będą.

O tem zawiadamiamy strony, i wiadomych wierzycieli do rąk własnych, z tych zaś wierzycieli: Saula Simchego Bernsteina w Królewcem zamieszkałego, i Jurę Barnsteina zamęż. Wahl w Lublinie zamieszkałą, jakoteż niewiadomych z życia i miejsca pobytu wierzycieli, Klemonsę Rudajskiego, względnie jego masy spadkowej lub spadkobierców, Henryki Felsztynskiej, Władysława Tchórznickiego, Antoninę i Wincentę Jakubowskich, Cecylię Chłędowską, Kunegudę Pogłódowską, Władysława Obertyńskiego, Kazimierzę z hr. Fredrów hr. Borkowską, Juliusza Bobowskiego względnie jego masy lub spadkobierców, Rachmiela Horowitz, względnie jego masy lub spadkobierców i Adolfa Diamanda, tudzież tych wierzycieli, którzyby po dniu 28 lutego 1881 prawo hipoteki na tych dobrach uzyskali, i tych, którymby uchwała niniejsza lub późniejsza uchwały z jakiegokolwiek powodu wcześniej lub wcale doręczone być nie mogły, przez kuratora, którego dla pierwzymienionych wierzycieli, w osobie tutejszego adwokata Dra Dziubińskiego, z substytucją adw. Dra Tilla, dla ostatnich zaś w osobie tutejszego adwokata Dra Gajewskiego z substytucją adwokata Dra Balka ustanawiamy i niniejszym edyktem.

Lwów 16 lipca 1881.

E d y k t.

L. 9232. C. k. sąd obwodowy w Samborze uwiadamia Antoninę Bańkowską z miejsca pobytu nieznaną, że dnia 11 lipca 1881 wniosła Józefa Pawłowicza podanie do l. 9232 w imieniu własnym, tudzież jako wykazana pełnomocniczka Felicyi Olszewskiej, Henryki Pawlewicz, Władysławy Czajkowskiej, Pauliny Nortowskiej, Michała Pawłowicza, i Leokadyi Pawlewicz o postanowienie kuratora ad actum dla nieobecnej Antoniny Bańkowskiej i pozwolenie obdłużenia 9/112 części realności pod lk. 31 dz. lw. a 59 dz. m. w Samborze, tej nieobecnej własnych kwotą 1500 zł. w. a. że dla niej ustanowiono kuratora ad actum p. Dra Kohna w Samborze z zastępcstwem p. Dra Steuer-manna w Samborze, i że do przesłuchania na treść rzeczonego wyżej podania, wyznacza termin na dzień 30 września 1881, godz. 10 rano.

Lwów 16 lipca 1881.

E d y k t.

Wzywa się zatem Antoninę Bańkow-

ską, żeby wcześniej przed terminem udzieliła kuratorowi odpowiedniej informacji lub też wskazała sądowi innego zastępcę, w przeciwnym bowiem razie, skutki niedbalstwa, sama sobie będzie musiała przypisać.

Sambor dnia 19 lipca 1881.

5501 2-3) Ogłoszenie.

L. 7345. C. k. Sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia niniejszem niewiadomego z miejsca pobytu Juliana czyli Juliusza Steinborna, iż w sprawie egzekucyjnej Wiedeńskiego Banku kredytowego przeciw niemu o 62651 zł. 51 ct. w. a. ustanowił dla niego (celem doręczenia mu uchwały z 20 stycznia 1881 l. 15068 i dalszych, kuratorem ad actum adwokata dra Gałęckiego z zastępcstwem adw. dr. Busia i pierwszemu powołaną uchwałę wyczył.

W Tarnowie dnia 9 czerwca 1881.

5376 2-3) E d y k t.

L. 11738. Sąd krajowy wyższy w Krakowie podaje do wiadomości, że projekt nowych ksiąg gruntowych dla następujących gmin katastralnych:

Frycowa, Barnowie w okręgu sądu powiatowego delegowanego miejskiego w Nowym Sączu;

Babica, Zarzycze, Łąka w okręgu sądu powiatowego delegowanego miejskiego w Rzeszowie;

Knurów, Rokeiny w okręgu sądu powiatowego w Nowym Targu;

Baryczka w okręgu sądu powiatowego w Strzyżowie;

Trzebów w okręgu sądu powiatowego w Skołowie;

Pniów, Orzechów w okręgu sądu powiatowego w Rozwadowie;

Mystków, Grybów w okręgu sądu powiatowego w Grybowie;

Goleszów w okręgu sądu powiatowego w Mielcu;

Jaworze górne w okręgu sądu powiatowego w Pilźnie;

Bucheice, Łowczów, Piotrkowice, w okręgu sądu powiatowego w Tuchowie;

Wola rzędzińska w okręgu sądu powiatowego delegowanego miejskiego w Tarnowie;

Kielków z miejscowością Zaborce w okręgu sądu powiatowego w Radomyślu;

Sędziszowa w okręgu sądu powiatowego w Oiężkowiec położonych; według ustawy krajowej z 20 marca 1874 l. 29 Dz. ust. kraj. wygotowane, za nowe księgi gruntowe poczynając od dnia 1go sierpnia 1881 uważane będą, a od tegoż dnia wolno takowe przeglądać w sądzie powiatowym, w którego okręgu dotycząca gmina katastralna jest położoną, jak również, że od tegoż dnia wszelkie nowe prawa, czy to własności, czy zastawu, czy jakiegokolwiek inne prawo hipoteczne odnoszące się do nieruchomości księgą gruntową objętej, jedynie przez wpisanie do tej księgi może być nabyte, ograniczone, przeniesione lub wykreślone.

Wprowadzając zarazem postępowanie celem ustalenia powyżej wymienionych ksiąg gruntowych, sąd krajowy wyższy wzywa:

a) wszystkich, którzyby na podstawie jakiego prawa, przed otwarciem tych nowych ksiąg gruntowych iabytę, chcieli uzyskać jaką zmianę wpisów hipotecznych, odnoszących się do stosunków własności lub posiadania, a to bez różnicy, czyby ta zmiana, przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenia ciał hipotecznych lub w jakibądź inny sposób nastąpić miała;

b) wszystkich, którzyby już przed otwarciem tych nowych ksiąg gruntowych nabyli do jakiej nieruchomości wpisanej w te księgi, lub do jej części jakie prawo zastawu, służebności lub w ogóle jakie inne prawa do wpisu hipotecznego uprzywilejowane, o ile te prawa jako do dawnego stanu biernego należące wpisane być mają, a już przy założeniu nowej księgi gruntowej także wpisane się zostały, aby z temi prawami zgłosili się do sądu powiatowego, w którego okręgu dotycząca gmina katastralna jest położoną najdalej do dnia 31go października 1882, gdyż prawnym skutkiem zaniedbania lub uchybienia tego terminu jest utrata prawa do poszukiwania zgłosić się mającej pretensji przeciw osobom, które prawo hipoteczne na podstawie wpisów, w nowych księgach gruntowych zamieszczonych a niezaprzeconych, w dobrej wierze nabyły.

Ostrzega się, że termin powyższy nie może być dla stron pojedynczych ani przedłużonym, ani też w razie zaniedbania go, do pierwotnego stanu przywróconym; a od obowiązku zgłoszenia się w tym terminie z pomienionymi prawami lub roszczeniami nie uwalnia okoliczność, iż zgłosić się mające prawo już było zapisane w dawniejszych księgach hipotecznych w miejsce których nowe księgi gruntowe wstępują było wiadome z jakiej rezolucji sądowej, lub jest przedmiotem dochodzenia, w skutek podania lub skargi przed sąd wniesionej.

Te nowe księgi gruntowe nie obejmują posiadłości w tabuli krajowej Lwowskiej zapisanych.

Kraków 12 lipca 1881.

C. k. Sąd krajowy dla spraw cywilnych we Lwowie podaje do publicznej wiadomości, że w depozycie Sądu tegoż znajdują się następujące masy przeszło 30 lat przechowane:

Liczba porządkowa	Liczba, dzień i rok złożenia do depozytu	M a s a d e p o z y t o w a	Tom i stronnicza księgi głównej	Depozyt składa się z								Z a p i s k i									
				gotówki		Obligacje		książeczek kasy oszczędności		kosztowności			Ulokowano w kasie depozytów państwowych								
				zł.	ct.	państwowych i krajowych	prywatnych	zł.	ct.	zł.	ct.			zł.	ct.						
1	23/3 1850 L. 8784	Wierzycieli na sumie 300.000 zł. pol. przedtem w stanie biernym dóbr Białykamiń i Pomorzany ciężącej zahipotekowanych	B. I. p. 15	1	55																
2	19/6 1850 L. 17402	Bryglewicz Wojciech	B. I. 90	13	38																
3	L. 4364/45 Mag.	Bardach Mojżesz	B. I. 178	11 w srebrze	50 5	60			82	3											Obligacje nr. 48324 na 50 zł. 178075 na 10 zł. i książeczki nr. 24898, 2980 i 26891.
4	L. 13111/45 Mag.	Beglückter Abraham	B. I. 179								1	52									łyżeczka
5	30/1 1847 L. 1938/47 Mag.	Józefa hr. Dzieduszyckiego przeciw Benkendorf Samuel i Roche o 180 $\frac{1}{2}$ a względnie wierzycieli hip. połowy realności nr. 7 $\frac{3}{4}$	B. I. 184	1	50	83	93														
6	L. 28897/49 Mag.	Böhm Karol	B. I. 190		96				9	56											nr. książeczki 9251.
7	16/1 1850 L. 1380	Brandstätter Antoni	B. I. 89						261	57											" " 28440 i 2710.
8	14/10 1850 L. 29664	Czaprąński Antoni	C. I. 4						9	99											" " 20512.
9	16/3 1814 L. 5303 9/12 1851 L. 34578	Spadkobierców Czosnowskiego Szymona i Agaty a to: Jakóba Czosnowskiego, Katarzyny Żurawskiej, Anny Urbańskiej i Maryanny hr. Starzewskiej	C. I. 6	40	78																
10	19/7 1851 L. 16421/Mag.	Czasbeck Wilhelm	C. I. 84	18	39																
11	2/3 1850 L. 5073 Mag.	Chamajdes Mojżesz	C. I. 107			89	1														
12	14/10 1850 L. 29665	Dąbrowski Paweł	D. I. 14						46	95											nr. książeczki 20579.
13	2/3 1850 L. 5074 Mag	Eitelberger Karol	E. I. 18			40			57	26											nr. książeczki 26917, 4499, 25645 i 4872. nr. obligacyi 161692 do 161695.
14	18/11 1843 L. 386 Mag. 17989/71	Ehrlich Józef	E. I. 23						20	5											nr. książeczki 2116.
15	13/7 1832 Mag. 13636	Fischler Joel	F. I. 44								10	41									dwie łyżki srebrne.
16	L. 19313/50 14/10 1850 L. 2966	Gołębski Jan	G. I. 2						7	66											nr. książeczki 13765.
17	28/10 1845 L. 32739	Gwinczewska Marya	G. I. 25						198	62											" " 5110 i 5111.
18	21/5 1850 L. 14343	Gilewicz	G. I. 30	8	76																
19	24/12 1842 L. 28216 Mag. vid. nr. 22363	Grabscheid Lobl	G. I. 70			167	$\frac{1}{2}$ 6			82											nr. obligacyi 2826, nr. książeczki 20203.
20	15/10 1842 L. 22512 Mag.	Grabowski Jan	G. I. 77	6	$\frac{1}{2}$ 64																
21	9/4 1846 L. 3421 Mag. camb.	Goldstaub Beile Rachel	G. I. 90	12	13																
22	23/8 1850 L. 19270 Mag.	Gisges Joannes	G. I. 94	4	$\frac{1}{2}$ 61																
23	23/11 1849 L. 35133	Hennig Frydryk	H. I. 3						103	96											nr. książeczki 13767.
24	14/10 1850 L. 29668	Huppen Kaspar	H. I. 5						52	8											" " 13764.
25	24/2 1818 L. 3672 L. 36085/51	Hebmann i Kozicki	H. I. 7	108	4																
26	30/9 1850 L. 20839/Mag.	Hescheles Joel	H. I. 83	3	15																
27	7/12 1850 L. 27447 Mag.	Hochenalten Handel	H. I. 84	56	92	$\frac{1}{2}$ 22															nr. obligacyi 2909.
28	12/4 1851 L. 8513	Husarewicz Jan	H. I. 85		$\frac{1}{2}$ 19																
29	5/9 1850 L. 11940 Mag.	Janiszewski Wojciech	J. I. 61	19	26																
30	25/1 1837 L. 35195/36	Kołączyński Franciszek	K. II. 75								42	$\frac{1}{2}$ 18									nr. efektu 1333.
31	14/10 1850 L. 29671—19313/50	Kołatrowicz Wojciech	K. I. 26						24	74											nr. książeczki 14198.
32	14/10 1850 L. 29673	Kwasadkiewicz Timoteusz	K. I. 29						16	70											" " 14202.
33	16/12 1850 L. 35941	Kraiński Józef	K. I. 66	1	90				91	46											" " 2035.

Liczba porządkowa	Liczba, dzień i rok złożenia do depozytu	M a s a d e p o z y t o w a	Tom i stronnicę księgi głównej	Depozyt składa się z										Ulokowano w kasie depozytów państwowych	Z a p i s k i		
				gotówki		Obligacje				książeczek kasy oszczędności		kosztowności					
				zł.	ct.	państwowych i krajowych		prywatnych		zł.	ct.	zł.	ct.			zł.	ct.
						zł.	ct.	zł.	ct.								
34	5/7 1847 L 20898	Kobelnicy ruskiej wierzycieli	K. I. 81	230	1/2 62												
35	21/11 1850 L 34377	Kunaszewski Onufry	K. I. 119							204	82						nr. książeczki 14306.
36	8/2 1850 L. 3182 Mag.	Kamińska Julia	K. I. 268	1	45												
37	15366/850 600/51 Mag.	Karp Basche	K. I. 270	4	20												
38	4/5 1849 L. 20033	Laszkiewicz Stanisław	L. I. 25	6	39												
39	23/5 1849 L 15625 3/8 1849 L 23218	Luczakowski Michał	L. I. 65	42	52					37	92		101	1/2 67			nr. książeczki 14347, 14349, nr. efektu 1803.
40	L. 23751 Mag. 24/12 1825 L 5051/37 10/3 1837	wierzycieli Landau Abrahama i Racheli a względnie wierzycieli hipoteczni realności n. 51 3/4 we Lwowie	L. I. 106		1/2					1841	55						nr. książeczki 23622 do 23625, 23627, 23628, 23632, 23634, 23635, 23643.
41	L. 28212 Mag. 14/12 1849	Lwowa obywatele	L. I. 107	40	1/2 60												
42	L. 29674 14/10 1850	Müller Ferdynand	M. I. 5							5	40						nr. książeczki 14541.
43	L. 20331 11/9 1822	Medyńska Magdalena	A. I. 11	6	3												
44	L. 16791/48 27/6 1848	Miączyński Konstanty	M. I. 7							20	54						nr. książeczki 14548, nr. efektu 1333.
45	18/4 1816 L. 8151/16	Masa niewiadoma	M. I. 8			902	50			170	10						nr. 2282, 42935, 44624, nr. obligacyi 57824, 36959, 116621.
46	10137/50	Mikula Antoni złożono na rzecz małżonków Antoniego i Maryanny Mikula tudzież Leonarda Kucharskiego i Juliana Dylewskiego	M. I. 61	5	65 1/2 77	467				188	93						nr. książeczki 9033, 99 sztuk dukatów co czyni 467 zł. 77 1/2 ct.
47	16/12 1850 L. 35934	Miączyńska Klementyna	M. I. 62							53	20						nr. książeczki 14556.
48	L. 8167/45 Mag.	Manatti Karol	M. I. 106														
49	14/10 1850 L 29675	Napadewicz Mikołaj	N. I. 5							3	50						nr. książeczki 14571.
50	4/3 1851 L. 7020	Nowakowski Gabryel	N. I. 37	5	63												
51	15/10 1850 L. 29779	Pańkowski Józef	P. I. 7 P. I. 59							20	90						" " 14648.
52	14/10 1850 L 29780	Piotrowski Stanisław	P. I. 9 P. I. 63							2	88						" " 14649.
53	15/10 1850 L. 29782	Pasqua Józef	P. I. 11 P. I. 67							79	56						" " 14653.
54	L. 29784	Piller Jan	P. I. 12 P. I. 69	31	42					4	42						" " 14655.
55	13/11 1850 L 32538	Potocka Kordula	K. I. 68	31	1/2 t								211	46			m. k.
56	15/10 1850 L. 29781	Piekarska Tekla respective Piekarski Baltazar	P. I. 19 P. I. 137							47	78						nr. książeczki 14658.
57	19/10 1842 L. 30511	Potocki Dominik	P. I. 43 P. II. 48							175	23						" " 24999, 30931 i 37788.
58	23/12 1850 L. 36702	Pawłowski Karol	P. I. 73 P. II. 124	1	1/2 76												
59	L. 2790/51 Mag.	Projekt Marjem	P. I. 156 P. IV. 71										31	50			perły.
60	L. 10135 9/4 1850	Potocki Alfred i Artur	P. I. 68 P. II. 114	45	16 18 90 w złocie												
61	L. 29785 15/10 1850	Reissig Jonasz	R. I. 9 st. I. 56							99	96						nr. książeczki 15098.
62	L. 16494 11/6 1850	Rylski Sator Wincenty	R. I. 13 st. R. I. 68	4	13												
63	L. 29787 15/10 1850	Rupert Jan	R. I. 15 st. I. 76							27	72						nr. książeczki 15109.
64	L 6837 24/9 1849	Rycheice dobra	R. I. 34 R. I. 137	911	8					1208	63						" " 24536.
65	L. 35277 9/12 1850	Rzepiński Eustach	R. I. 40 R. I. 155	2	1/2 86												
66	15/10 1850 L. 29788	Sagatyński Kajetan	S. I. 15 S. I. 99							53	33						nr. książeczki 22489.
67	L. 29792 15/10 1850	Szypowski Walenty	S. I. 18 S. I. 109							51	75						" " 22490.
68	L. 29896 16/10 1850	Śliwiński Stanisław	S. I. 20 S. I. 121 S. I. 39							28	9						" " 22491.
69	L 12467 23/4 1849	Sokulski Bazyli	S. II. 53							572	77						" " 6634.

Liczba porządkowa	Liczba, dzień i rok złożenia do depozytu	M a s a d e p o z y t o w a	Tom i stronica księgi głównej	Depozyt składa się z								Ulokowano w kasie depozytów państwowych	U w a g a.								
				gotówki		obligacje		książeczek kasy oszczędności		kosztowności											
				zł.	ct.	zł.	ct.	zł.	ct.	zł.	ct.			zł.	ct.						
70	L 3343 i 9717 4/2 1850	Siemianowicz Jędrzej	S. I. 43 S. II. 70	3	76																
71	L. 35946 16/12 1850	Stecyszyn Iwan	S. I. 60 S. II. 149	5	1/2 28																
72	L. 1961 21/1 1850	Semkowicz Jan	S. I. 62 S. II. 165	8	1/2 61																
73	L. 21649 19/6 1842	Strzenne Katarzyna	S. I. 73 S. III. 25	4	36				101												nr. książeczki 2714.
74	L. 2736 29/1 1850	Selzer Izrael	S. I. 99 S. III. 87	2	1/2 43																nr. książeczki 22019, 20695, 22748, 36515, 38586, 45198, 37537, 33584. Listy zastawne nr. 6008, 6010, 14741, 22640, 2400, 2683.
75	L. 34373 21/11 1850	Sulatycki vel Szulajski Maciej	S. I. 98 S. III. 93					1000	1871	86											
76	L. 609 Mag. 11/1 1851	Serz Zofia	S. I. 156 S. V. 119	1	45																
77	L. 4582/45 Mag. 27/2 1846	Schirl Katarzyna	S. I. 214 S. VI. 97								6	1/2 12									
78	L. 29898 16/10 1850	Tarnawiecki Józef	T. I. 4 T. I. 24						38	39											nr. książeczki 23700.
79	L. 10179 10/5 1815 L. 27169 18/12 1821	Tański Matiasz Nałęcz	T. I. 6 T. I. 28										39	3/4 21							nr. efektu 1963.
80	L. 29899 16/10 1850	Tokajewski Franciszek	T. I. 10 T. I. 38						2	80											nr. książeczki 23703.
81	L. 27169 18/12 1821	Tański Matiasz	T. I. 8						33	43			84	3/4 32							efekt nr. 1963, nr. książeczki 23702.
82	L. 7681/36 Mag.	Taxalny fundusz lwowski	T. I. 67 T. II. 43						3	72											nr. książeczki 8939, urząd taxalny tarnowski nadesłał 1 zł. 51 ct. i z tej sumy urosło 3 zł. 72 ct.
83	L. 5521/39 Mag.	Taxalny fundusz z masy Teo- dorowiczów	T. I. 70 T. II. 49	4	64																Pozostałość po zapłaceniu taksy.
84	L. 792/41 Mag.	Taxalny fundusz civil	T. I. 71 T. II. 51	2	86																Ta suma pochodzi ze sprzedanych ruchomości.
85	L. 22726/44	Taxalny fundusz z masy Kiss.	T. I. 79 T. II. 61						2	42											nr. książeczki 9280.
86	L. 18834 19/7 1850	Wiśniowska Marya	W. I. 18 W. I. 136										56	1/2 8							efekt nr. 1963.
87	L. 29900 16/10 1850	Wład Józef	W. I. 40 W. II. 7						204	23											nr. książeczki 23726.
88	L. 11424 14/4 1845	Włodek Tekla	W. I. 45 W. II. 10	84	98																
89	L. 4808 12/2 1851	Wilczek Katarzyna	W. I. 55 W. II. 49	1	93																
90	L. 7145 3/3 1851	Woczyński Jan	W. I. 56 W. II. 51	6	35																
91	L. 5367/48 Mag	Wirska Julia	W. I. 124 W. III. 151		1/2				14	19											nr. książeczki 18283.
92	L. 689/50 Mag	Wohlfeil Kazimierz	W. I. 128 W. III. 161			220			267	57											nr. książeczki 19585, 3413, 37906. Oblig. nr. 170034, 170035.
93	L. 9723/50 Mag. 18/7 1850	Witwicki Jan	W. I. 130 W. III. 163	wdrukach 94	50	157	1/2 46														nr. obligacyi 2884.
94	L. 27445 Mag. 7/12 1850	Wimmer i syn dom hatdlowy	W. I. 131 W. III. 163						52	5											nr. książeczki 5584.
95	L. 29074 Mag. 20/12 1850	Weinberg Hensch	W. I. 132 W. III. 165	2	1/2 48																
96	1/12 1834	Wojuarowski Ignacy	W. I. 19 W. I. 138	24	45																
97	L. 29901 16/10 1850	Zarwański Stanisław	Z. I. 7 Z. I. 54						9	47											nr. książeczki 23835.
98	L. 20132 1/8 1848	Zurowski Władysław	Z. I. 40 Z. II. 9	2	66																
99	L. 23672/45	Zalewski Walenty	Z. I. 59 Z. II. 95	6	89				597	6											nr. książeczki 50291.

Edyktem niniejszym wzywa się każdego, ktoby do wykazanych depozytów rościł sobie pretensye, aby w przeciągu jednego roku, 6ciu tygodni i 3 dni do Sądu tutejszego się zgłosił i swe prawa wykazał, ile ze po upływie oznaczonego niniejszem terminie depozyta te bądź w depozycie, bądź w funduszu umorzenia długów państwowych, bądź też w kasie oszczędności umorzone z gotówki, obligacyj, rewersów lub kosztowności się składające za przepadłe uznane i funduszowi przepadłości wydane będą.

Lwów, dnia 9. Lipca 1881.

(5508 2-3) Obwieszczenie.

L. 2358. Celem zabezpieczenia dostarczenia żywności dla zdrowych i chorych więźni w c. k. zakładzie karnym dla mężczyzn w Lwowie na rok 1882 a względnie na trzy lata, tj. 1882, 1883 i 1884 rozpisyje się konkurencyja.

Pisemne oferty osęplowane i zapieczętowane przy równoczesnym złożeniu wadium pięciu tysięcy guldenów w gotówce lub w papierach wartościowych do kaucyj przypuszczalnych, mają być złożone w dyrekcji zakładu najdalej do dnia 6go września 1881 o godzinie 12 w południe.

Spis potraw, warunki ofert i kontraktu, jakoteż ceny fiskalne, przejrzeć można w tutejszej kancelaryi.

Oferty muszą być przez oferenta własnoręcznie podpisane imieniem i przazwiskiem z dokładnym podaniem miejsca mieszkania zaopatrzone, zawierając podanie żądanej ceny w cyfrach i słowach, tudzież oświadczenie, że oferent przejrział spis potraw, jakoteż warunki ofert i kontraktu i że się tymże bezwarunkowo poddaje.

Dalej muszą być oferty na blankietach w dyrekcji Zakładu do tego celu przyłogodzonych wystosowane, przeto ubiegający się mają takowe blankety w dyrekcji zakładu podnieść.

Oferty niedokładne lub powyższem wadium nie pokryte, lub też inne warunki i ograniczenia zawierające, lub po użyciu wyż wyrażonego terminu podane, nie będą uwzględnione.

Wszystkie złożone wadya pozostaną aż do rozstrzygnięcia c. k. Nadprokuratorij Państwa w depozycie dyrekcji zakładu karnego.

C. k. Dyrekcya zakładu karnego dla mężczyzn Lwów dnia 29 lipca 1881.

(5327 2-3) Obwieszczenie.

L. 3964. C. k. sąd powiatowy w Bóbrce w sprawie egzekucyjnej c. k. uprz. gal. zakładu kredytowego włościańskiego przeciw Janowi Kociumbas synowi i nieobjętej masie spadkowej Jana Kociumbasa ojca o zapłacenie 287 zł. 76 ct. a. w. z pn. rozpisyje przymusową sprzedaż w drodze publicznej przetargu realności pod lk. 476 w Bóbrce położonej, nietabularnej, dłużników własnej, w trzech na dzień 24 sierpnia, 27 września i 27 października 1881 każdym razem o godzinie 10 rano w zabudowaniu tegoż sądu, w wyznaczonych terminach z tem, że cenę wywołania stanowi cena szacunkowa 600 zł. a. w., poręczne 60 zł. a. w., że realność powyższa w pierwszych dwóch terminach tylko za cenę wywołania lub wyżej takowej, zaś przy trzecim terminie i niżej takowej najwięcej ofiarującemu sprzedaną zostanie, że dla wierzycieli, którymby uchwała sprzedaż pozwalająca doręczoną być nie mogła, lub którzyby po dniu 8 lipca 1871 prawo zastawu lub inne prawa rzeczowe do sprzedanej mającej realności nabyli, kurator w osobie c. k. notaryusza p. Teofila Wąsowskiego ustanowionym został, że nakoniec akt opisania i oszacowania i inne warunki w registraturze sądowej przejrzeć, zaś o zaległych podatkach w c. k. urządzie podatkowym w Bóbrce przekonać się można.

C. k. sąd powiatowy Bóbrka 9 czerwca 1881.

(5425 2-3) E d y k t.

L. 4107. Niewiadomą z życia i miejsca pobytu p. Brygidę Padlewską zawiadamia się niniejszem, że w sądzie tutejszym pozostaje w toku pertraktacya spadku po jej ojcu sp. Tadeusza Skorupka Padlewskim zmarłym w Pleśnianach dnia 7 marca 1791.

W przeciągu jednego roku licząc od dnia trzeciego umieszczenia niniejszego edyktu w „Gazecie Lwowskiej“ obowiązana jest p. Brygida Padlewska zgłosić się osobiście lub przez pełnomocnika i deklarację do spadku w sądzie tutejszym tem pewnie wniesić, ileż w przeciwnym razie pertraktacya spadku przeprowadzoną i ukończoną zostanie li tylko ze spadkobiercami deklarowanymi i z p. Mikołajem Krasowskim jako kuratorem dla p. Brygidy Padlewskiej ustanowionym.

C. k. sąd powiatowy Zborów dnia 14 czerwca 1881.

(5460 2-3) E d y k t.

L. 14088 C. k. sąd krajowy podaje do wiadomości, iż w dniu 11 października 1881 o godzinie 10 rano odbędzie się w tymże sądzie licytacya realności pod l. 302 dz. VIII (dawniej l. 12 gm. XI) w Krakowie a przez Magistrat Krakowski ze względów publicznych za pustkę uznanej.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 127 zł 20 kr. w. a., poniżej której i za jakąkolwiek cenę realność ta sprzedaną będzie.

Wadium wynosi 6 zł. 36 kr. w. a. Resztę warunków licytacyjnych, akt oszacowania i wykaz hipoteczny przejrzeć można w Registraturze sądowej.

Kraków 17 czerwca 1881.

(5508 -3) Rundmachung.

31 2358 Zur Sicherstellung der Bespeisung gesunder und kranker Häftlinge in der f. f. Männer-Strafanstalt zu Lemberg für das Jahr 1882, eventuell auf die Jahre 1883 und 1884, wird die Concurrenz ausgeschrieben, und sind schriftliche gestempelte und versiegelte Offerte bei gleichzeitiger Erlage des Wadiums von fünf Tausend Gulden im Baaren oder in fau-tionsfähigen Wertpapieren bis spätestens 6ten September 1881 Mittags um 12 Uhr bei der Strafanstalts-Direction einzubringen.

Die Speiseordnung, so wie die Offerte- und Vertrags-Bedingnisse dann Fiscal-Preise, können in der Directions-Kanzlei eingesehen werden.

Die Offerte müssen von dem Offerenten eigenhändig mit Vor- und Zunamen und genauer Bezeichnung des Wohnortes unterzeichnet sein, die Angabe des geforderten Preises in Ziffern und Worten, so wie die Erklärung enthalten, daß der Offerent in die Speiseordnung, dann in die Offerte- und Vertrags-Bedingnisse Einsicht genommen habe, und sich denselben unbedingt unterwerfe.

Weiters müssen die Offerte auf den bei der Strafanstalts-Direction hiezu vorbereiteten Blanqueten ausgefertigt sein, weshalb Unternehmungslustige derlei Blanquete bei der Strafanstalts-Direction einzuholen haben.

Auf Offerte, welche unvollständig oder durch obiges Wadium nicht gesichert sind, oder welche eine andere Bedingung oder Einschränkung enthalten, oder nach Ablauf des obbezeichneten Termines überreicht werden, wird keine Rücksicht genommen.

Bis zur Entscheidung der f. f. Ober-Staats-Anwaltschaft bleiben alle erlegten Badien im Depofite der Strafanstalts-Direction

f. f. Direction der Männerstrafanstalt Lemberg am 29 Juli 1881.

(5442 2-3) E d y k t.

L. 15946. C. k. sąd powiatowy m. del. zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego Mykietę Rymyka z Chomiakowa że na prośbę c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie o wpisania prawa zastawu dla Sa. 200 zł. w. a. z pn. jako dawnego ciężaru do wykazu hipot. N. 173 na imię jego zapisanego, został ustanowiony kurator w osobie adw. Dr. Wurzla z substytucją Dr. Dzwernickiego, któremu tenże wszelkie środki obrony, jakie w tej sprawie podjąć chce, udzielić winien.

Stanisławów dnia 17 grudnia 1880.

(5459 2-3) E d y k t.

L. 13461. C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niniejszym edyktem, że wskutek podania p. Karola Haempla z dnia 17 lutego 1881 l. 4424 dozwaloną rozpisana została egzekucyjna sprzedaż przez publiczną licytacyę 1/5 część dóbr Babice, 1/5 części dóbr Broszkowice p. Gustawa Dąbskiego własnych a to celem zaspokojenia należności p. Karola Haempla w kwocie 1000 zł. w. a. z przyn.

Sprzedż ta odbędzie się w gmachu tut. sądu krajowego w dwóch terminach dnia 12 grudnia 1881 i dnia 8 marca 1882 każdym razem o godzinie 10 rano pod następującymi warunkami.

1) Przedmiot egzekucyjnej sprzedaży stanowi 1/5 część dóbr Babice w gminie katastralnej Babice w okręgu c. k. sądu powiatowego w Oświęcimie położonych wedle karty własności B. poz. 8 i 9 p. Gustawa Dąbskiego własne tudzież 1/5 część Broszkowice wedle karty własności B. poz. 9 i 10 Gustawa Dąbskiego własna wraz z wszelkimi przyależnościami i prawami.

2) Część ta sprzedana zostanie niepodzielnie i bez wszelkiej ewikcyj.

3) Cena szacunkowa w kwocie 6627 zł. w. a. stanowi cenę wywołania. Na pierwszych dwóch terminach sprzedaną będzie wzmiankowana 1/5 część dóbr Babice i 1/5 część Broszkowice tylko za cenę szacunkową lub wyżej ceny szacunkowej.

Na wypadek gdyby na żadnym z tych dwóch terminów nikt ceny szacunkowej nie ofiarował, wyznacza się termin na dzień 22 marca 1882 o godz. 10 rano w tutejszym sądzie do ułożenia warunków ułatwiających.

4) Chęć kupna mający złożą przed rozpoczęciem licytacyi do rąk komisji licytacyjnej prowadzącej tytułem wadium kwotę 670 zł. w. a. w gotówce lub w papierach wartościowych do służenia za kaucyj prawnie kwalifikowanych według ostatniego urzędowego notowanego kursu jednak nie wyżej wartości nominalnej.

Resztę warunków licytacyjnych, akt oszacowania, tudzież wyciąg tabularny przejrzeć można w t. s. registraturze, zaś w dniu licytacyi w komisji licytacyjnej.

O czem strony interesowane, wiadomi wierzyciele hipoteczni mającej się sprzedać 1/5 części dóbr Babice i 1/5 części dóbr Broszkowice do rąk własnych, wreszcie ci wierzyciele, którzyby po dniu 17 stycznia 1881 prawo hipoteki na rzeczowej 1/5 części dóbr nabyli, lub którymby uchwała pozwalająca licytacyi, lub późniejsze doręczone być nie mo-

gły do rąk ustanawiającego się kuratora p. Dr. Artura Leo zawiadomienie otrzymuje.

(5446 2-3) E d y k t.

L. 1167. Podaje się do publicznej wiadomości, że Maryanna Kluzo z Parkosza, uznana została za głupkowatą, a dla niej ustanowiono kuratora Jana Głogowskiego z Parkosza.

C. k. sąd powiatowy Pilzno dnia 30 maja 1881.

(5465 2-3) E d y k t.

L. 3805. C. k. Sąd powiatowy w Mielcu rozpisyje na zaspokojenie wierzytelności Banku galic dla handlu i przemysłu w kwocie 130 zł. egzekucyjną publiczną sprzedaż realności pod l. 142 w Mielcu Wojciecha i Julii Wawatowiczów własnej, w jednym terminie na dzień 29 sierpnia 1881 na godz. 10:ą rano, pod warunkami rezolucyą z dnia 4 sierpnia 1880 l. 2805 ogłoszonemi.

Cena wywołania 350 zł.

Wadium 35 zł.

Protokół zastawniczego opisanja oraz warunki przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Mielec dnia 7 lipca 1881.

(5488 2-3) E d y k t.

L. 3587. C. k. Sąd powiatowy w Turce zawiadamia niniejszem, iż odnośnie do uchwały c. k. sądu obwodowego w Samborze z dnia 11 listopada 1879 l. 13563, celem zaspokojenia pretensyj wekslowej Perli Lieb przeciw Anczi Kokuryk i Stefanowi Macur w kwocie 115 zł. w. a. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym w dniach 10 sierpnia 1881, 12 września 1881 i 12 października 1881, każdym razem o godzinie 9 przed południem ponowna egzekucyjna sprzedaż realności dłużników pod l. 16 w Bereżku położonej z tem, iż na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, zaś na trzecim także poniżej tej sprzedaną zostanie.

Cena wywołania 400 zł.

Wadium 40 zł.

Resztę warunków licytacyjnych można w registraturze tutejszego sądu przejrzeć.

Turka dnia 4 czerwca 1881.

(5471 2-3) E d y k t.

L. 32743. Lwowski c. k. Sąd krajowy w sprawie egzekucyjnej Leopolda Standa przeciw Paulinie Suchorzewskiej pto. 2000 zł z pn celem przeprowadzenia dozwolonej uchwały z dnia 25 czerwca 1881 l. 24766 licytacyi gruntów pod l. 163 1/4 i 165 1/4 we Lwowie położonych egzekutsji własnych, ustanawia kuratora w osobie adwokata pana dra Horwatha z substytucją adwokata dra Mallego i o tem niewiadomą z miejsca pobytu wyż zwaną egzekutkę przez niniejszy edykt zawiadamia.

Z c. k. Sądu krajowego Lwów 23 lipca 1881.

(5509 2-3) E d y k t.

L. 4418. C. k. sąd obwodowy podaje do powszechnej wiadomości, że celem doręczenia tusąd uchwały z dnia 11 grudnia 1880 l. 10.177 wydanej, w sprawie wekslowej Schaji Freundliha przeciw Samuelowi Wolfsohnowi czyli Wolfzaha o 29 zł. 37 ct. w. a. dla niewiadomego z życia i miejsca pobytu Samuela Wolfsohna czyli Wolfzaha ustanowił kuratorem Dra Wesołowskiego ze substytucją Dra Brauna w Złoczowie zamieszkałych.

Złoczów 2 lipca 1881.

(5511 2-3) Obwieszczenie.

L. 35243 C. k. sąd powiatowy miej. del. dla miasta Lwowa i tegoż przedmieść we Lwowie ogłasza, iż p. Gustaw Koch w myśl uchwały c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 16 lipca 1881 l. 31008 jako u mysłowo chory uznany i że dla niego kurator w osobie p. Klemensa Topolnickiego we Lwowie, ustanowiony został.

Lwów dnia 24 lipca 1881.

(5492 2-3) E d y k t.

L. 10.530. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu zawiadamia Mojżesza Chaima Reitera, że pod dniem 28go lipca 1881 do l. 10530 przeciw niemu Kohos Kofler, wniosł prośbę o wydanie nakazu zapłaty na sumę wekslową 50 zł. w. a. i że z powodu niewiadomego miejsca pobytu Mojżesza Chaima Reitera, ustanowiono dlań na jego koszta i niebezpieczeństwo kuratora w osobie pana adw. Dra Horowitza z zastępstwem pana adw. Dra Mantla, któremu też wydany nakaz zapłaty doręczono, wzywa się przeto Mojżesza Chaima Reitera, by ustanowionego kuratora należycie poinformował, lub innego zastępcę mianował, gdyż inaczce wyniknąć mogące złe skutki sam sobie przypisze.

Tarnopol 27 lipca 1881.

(5468 2-3) E d y k t.

L. 2426. C. k. sąd powiatowy w Wojniczcu wzywa z miejsca pobytu niewiadomą Maryannę Bardn, aby w przeciągu jednego roku do spadku, po Franciszku Bardoniem zgłosiła się, w przeciwnym bowiem razie spadek, z ustanowionym dlań kuratorem Janem Bardoniem z Wesołowa, przeprowadzonym będzie.

C. k. sąd powiatowy Wojnicz dnia 29 maja 1881.

(5467 2-3) Obwieszczenie.

L. 2520. W dniach 6 września 4 października i 8 listopada 1881 każdym razem przed południem sprzedana będzie w tut. c. k. sądzie powiat. realność pod N. 153/57 w Zbydniewie położoną Ignacego Bieleckiego własna na zaspokojenie należności Eliasza Pfeffera w ilości 57 zł 50 ct. z pn.

Cena wywołania wynosi 977 zł. zakład zaś 98 zł. który przed rozpoczęciem licytacyi do rąk komisji sądowej złożyć należy.

Warunki licytacyjne wolno przejrzeć w tut. registraturze.

Rozwadows dnia 21 maja 1881.

(5487 2-3) E d y k t.

L. 548. C. k. sąd powiatowy w Rymanowie, wzywa nieobecny Piotra Orzechowskiego, aby w przeciągu jednego roku do spadku po zmarłym w Wólcie 16 stycznia 1880 Michale Orzechowskim się zgłosił, gdyż w przeciwnym razie postępowanie spadkowe z kuratorem Hryciem Iłaszem przeprowadzone będzie.

Rymanów dnia 18 lutego 1881.

(5499 2-3) E d y k t.

L. 8582. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy zawiadamia nieobecną Rozę Jacklową, że przeciw niej nakaz zapłaty sumy 131 zł. z pn, na rzecz Gustawa Steinera i spółki wydanym i ustanowionemu dla niej kuratorowi adwokatowi Dr. Szydłowskiemu doręczonym został, któremu swej informacyi udzielić, lub innego pełnomocnika sądowi wskazać ma.

Stanisławów 27 lipca 1881.

(5458 2-3) E d y k t.

L. 4505. C. k. sąd powiatowy wiadomo czyni, że Danyło Perebenda gospodarz z Szwałkowiec na podstawie uchwały c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu z dnia 2go maja 1881 l. 6010 marnotrawę uznany został.

Kuratorem ustanawia się Andryja Prockow.

Czortków 21 maja 1881.

(5485 2-3) Obwieszczenie. L. 2311.

C. k. sąd powiatowy w Jordanowie podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie pretensyj Jana Stachury w kwocie 115 zł. w. a. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż 2 kawalków gruntu do 1/4 części roli Wojdyłowej w Naprawie pod l. k. 144 należących w 3 terminach t. j. dnia 12 września, 10 października i 14 listopada 1881, każdym razem o godzinie 10 rano.

Wadium wynosi 19 zł. w. a.

Rozwadows warunków licytacyjnych można przejrzeć w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy Jordanów dnia 23 czerwca 1881.

(5461 2-3) E d y k t.

L. 14332. C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia Antoniego Gagatnickiego z miejsca pobytu i życia niewiadomego a w razie jego śmierci jego spadkobierców z miejsca pobytu i osoby niewiadomych, że Joanna Bartmańska, Karolina Szemiota, Wiktoria Horodeńska i Ludwik Krzystkiewicz przeciw nim dnia 8 czerwca 1881 l. 14332 skargę o extabulacyę prawa zastawu dla obywatelów Wincentego Majchrowicza w poz. dom. 280 p. 440 n. 9 haer. stanu biernego dóbr Wieża i Gruszów na rzecz Antonego Gagatnickiego zainstulowanego wniosli.

Ustanawiając dla pozwanych kuratorem adw. Dra Pieniązka w Krakowie, wzywa ich, ażeby kuratorowi swoje dowody udzielić lub wskazali sądowi innego pełnomocnika.

Kraków 17 czerwca 1881.

(5478 2-3) E d y k t.

L. 8891. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie zawiadamia z życia i miejsca zamieszkania niewiadomą Maryannę z Borków Niesiołowską, iż Eufrozyna z Gromanów Gromanowa i Leon Groman właściciele dóbr Radgoszcz wielki pozew przeciw niej o zawyrokowanie, że uwidocznioma w stanie czynnym dóbr Radg szcz wielki część II. w pozycyi dom. 89 pag. 454 n. haer. 9 adnotacya pertraktacyi spadku po Damianie Niesiołowskim jako tychże dóbr się nieytuczają, nie ma żadnego znaczenia, a wskutek tego, że Eufrozyna i Leon Gromanowie są właścicielami całych dóbr Radgoszcz wielki część II. z przyl. wytoczyli, że dla niej adwokat Dr. Pietrzycki kuratorem ustanowionym został, i poleca jej by temuż swemu zastępcy potrzebnej pomocy udzieliła, albo innego zastępcę swego sądowi wskazała w przeciwnym bowiem razie skutki tego zaniedbania sama sobie przypisze.

W Tarnowie dnia 14 lipca 1881.

(5469 2-3) E d y k t.

L. 3003. C. k. sąd powiatowy wzywa z miejsca pobytu niewiadomych Jana i Stanisława Dadejów, aby w przeciągu jednego roku do spadku po Marcynie Dadejów w Bilecy na dniu 13 lutego 1880 r. zmarłym zgłosili się w przeciwnym bowiem razie spadek z ustanowionym dla nich kuratorem Szczepanem Latachą przeprowadzonym będzie

Wojnicz dnia 4 maja 1881.

